

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

10 MARS 1969

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre la Belgique et la Grèce en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu, et du Protocole final, signés à Athènes le 24 mai 1968.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement soumet à votre approbation la Convention signée à Athènes le 24 mai 1968, entre la Belgique et la Grèce, en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu.

Cette Convention apporte une solution aux problèmes de double imposition, auxquels se heurtent les entreprises belges entretenant des relations commerciales avec la Grèce. En supprimant les entraves fiscales, la Convention sauvegardera notamment les possibilités d'exportation d'importants secteurs industriels belges et créera pour nos entreprises, au point de vue de la concurrence, une situation aussi favorable que celle dans laquelle se trouvent les entreprises d'autres pays qui ont déjà passé avec la Grèce des conventions préventives de la double imposition.

Quant au contenu et à la forme, et sauf quelques adaptations, la Convention belgo-grecque du 24 mai 1968 a été élaborée suivant la convention-type de l'OCDE; elle s'apparente aussi, dans ses lignes générales, aux conventions similaires conclues par la Belgique avec la Suède le 2 juillet 1965, avec la République fédérale d'Allemagne le 11 avril 1967, avec la Norvège le 30 juin 1967, avec le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord le 29 août 1967 et avec le Japon le 28 mars 1968.

La Convention comprend six parties qui traitent respectivement :

- du champ d'application de la Convention (art. 1 et 2);
- des principales notions employées (art. 3 à 5);

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

10 MAART 1969

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Griekenland tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen, en van het Slotprotocol, ondertekend te Athene op 24 mei 1968.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Regering onderwerpt aan uw goedkeuring de Overeenkomst tussen België en Griekenland tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen, die op 24 mei 1968 te Athene is ondertekend.

Deze Overeenkomst brengt een oplossing voor de problemen van dubbele belasting, waarmede de Belgische ondernemingen in hun handelsbetrekkingen met Griekenland te kampen hebben. Door de fiscale belemmeringen op te heffen zal de Overeenkomst met name de exportmogelijkheden van belangrijke Belgische nijverheidsssectoren vrijwaren en voor onze bedrijven op het gebied van de concurrentie een evenwaardige toestand scheppen als die waarin zich de ondernemingen bevinden van andere landen die reeds vroeger een dubbelbelastingverdrag met Griekenland hebben gesloten.

Naar inhoud en vorm en behoudens enkele aanpassingen is de Belgisch-Griekse Overeenkomst van 24 mei 1968 opgebouwd volgens het modelverdrag van het Fiscaal Comité van de OESO; ze stemt ook in algemene trekken overeen met de gelijkaardige overeenkomsten die België heeft gesloten met Zweden op 2 juli 1965, met de Bondsrepubliek Duitsland op 11 april 1967, met Noorwegen op 30 juni 1967, met het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op 29 augustus 1967 en met Japan op 28 maart 1968.

De Overeenkomst omvat zes hoofdstukken die respectievelijk handelen over :

- de reikwijdte van de Overeenkomst (art. 1 en 2);
- de voornaamste in de Overeenkomst voorkomende begrippen (art. 3 tot 5);

- du régime applicable dans l'Etat de la source aux diverses catégories de revenus (art. 6 à 22);
- des mesures applicables dans l'Etat du domicile fiscal du bénéficiaire des revenus en vue d'éviter la double imposition (art. 23);
- de questions diverses habituellement réglées dans les conventions de l'espèce (art. 24 à 28);
- des modalités d'entrée en vigueur et de dénonciation de la Convention ainsi que la suspension d'effets d'un accord conclu antérieurement (art. 29 à 31).

A la Convention est annexé un Protocole final dans lequel la portée de certaines dispositions de la Convention est précisée.

* * *

Commentaire de la Convention.

1. Champ d'application.

(Articles 1er et 2).

En vertu de l'article 1er, le bénéfice de la Convention est acquis à toutes les personnes physiques et morales qui, quelle que soit leur nationalité, sont des résidents d'un Etat ou de chacun des deux Etats.

L'article 2 délimite le champ d'application de la Convention au regard des impôts. Ceux-ci comprennent non seulement les impôts sur les revenus existant actuellement en Belgique et en Grèce, mais également les impôts de même nature que les Etats contractants pourraient instaurer à l'avenir.

2. Définition des principales notions.

(Articles 3 à 5).

Les définitions reprises sous les articles 3 à 5 s'inspirent essentiellement de la Convention-type de l'OCDE.

La définition de l'établissement stable est cependant complétée sur deux points. Les conditions qui déterminent l'existence d'un établissement stable dans le cas d'un chantier de construction ou de montage s'appliquent également, en vertu du n° 1 du Protocole final à la base dont une entreprise d'un des deux Etats contractants dispose dans l'autre Etat pour y effectuer, dans le cadre de son activité normale, des études ou recherches ou y préster des services de nature technique ou scientifique.

Suivant l'article 5, § 3, f, une entreprise d'un Etat ne possède pas d'établissement stable dans l'autre Etat quand elle se borne à y donner en location ou en concession soit des installations ou du matériel, soit certains biens ou droits.

3. Régime applicable dans Etat de la source aux diverses catégories de revenus.

(Articles 6 à 22).

Suivant le régime qui leur est applicable dans l'Etat où ils ont leur source, les revenus peuvent être classés en trois catégories :

— de la régulation qui dans le Staat van herkomst van toepassing is op de verschillende categorieën van inkomsten (art. 6 tot 22);

— de mesures applicables dans l'Etat du domicile fiscal du bénéficiaire des revenus en vue d'éviter la double imposition (art. 23);

— de questions diverses habituellement réglées dans les conventions de l'espèce (art. 24 à 28);

— des modalités d'entrée en vigueur et de dénonciation de la Convention ainsi que la suspension d'effets d'un accord conclu antérieurement (art. 29 à 31).

Bij de Overeenkomst is een Slotprotocol gevoegd, waarin de draagwijdte van sommige bepalingen van de Overeenkomst nader wordt toegelicht.

* * *

Commentaar van de Overeenkomst.

1. Reikwijdte.

(Artikels 1 en 2).

Krachtens artikel 1 kunnen zich op de Overeenkomst beroepen alle natuurlijke en rechtspersonen, ongeacht hun nationaliteit, die verblijfhouder zijn van één of van beide Staten.

Artikel 2 omschrijft het toepassingsgebied van de Overeenkomst ten aanzien van de belastingen. Daaronder vallen niet alleen de thans in België en Griekenland bestaande belastingen van het inkomen, maar ook de gelijkaardige belastingen welke de overeenkomstsluitende Staten in de toekomst mochten invoeren.

2. Bepaling van de voornaamste begrippen.

(Artikels 3 tot 5).

De in de artikels 3 tot 5 voorkomende begripsomschrijvingen zijn hoofdzakelijk ontleend aan het OESO-modelverdrag.

De bepaling van de vaste inrichting is evenwel op twee punten aangevuld. De omstandigheden, die doen besluiten tot het bestaan van een vaste inrichting bij de uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden, gelden eveneens ingevolge n° 1 van het Slotprotocol voor de basis, waarover een onderneming van een van beide Staten in de andere Staat beschikt om aldaar, in het raam van haar normaal bedrijf, werkzaamheden van studie of onderzoek te verrichten of er technische of wetenschappelijke diensten te verstrekken.

Volgens artikel 5, § 3, f, heeft een onderneming van een Staat geen vaste inrichting in de andere Staat wanneer zij aldaar slechts een inrichting, materieel of bepaalde goederen en rechten verhuurt of in concessie geeft.

3. Regeling die in de bronstaat van toepassing is op de verschillende categorieën van inkomsten.

(Artikels 6 tot 22).

Al naar de regeling die in de bronstaat van toepassing is, kunnen de inkomsten in drie groepen worden gerangschikt :

- revenus exemptés dans l'Etat de la source;
- revenus soumis à une imposition limitée dans l'Etat de la source;
- revenus imposables sans limitation dans l'Etat de la source.

1e Revenus exemptés dans l'Etat de la source :

— les bénéfices de la navigation maritime sont imposables uniquement dans l'Etat sur le territoire duquel les navires sont immatriculés ou par lequel ils ont été munis de lettres de mer (art. 8); toutefois si, les navires sont immatriculés dans un Etat contractant ou y sont munis de lettres de mer et s'ils sont exploités par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans l'autre Etat, les bénéfices sont imposables dans cet autre Etat (Protocol final n° 3); les bénéfices provenant de la navigation aérienne sont imposables dans l'Etat où se trouve le siège de la direction effective de l'entreprise (art. 8);

— les gains en capital provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui ne font pas partie de l'actif d'un établissement stable ou d'une base fixe ne sont imposables que dans l'Etat dont le cédant est un résident (art. 13, § 3);

— les rémunérations au titre d'un emploi exercé à bord de navires ou d'aéronefs sont imposables dans l'Etat auquel est attribué le droit d'imposer les revenus tirés de l'exploitation de ces moyens de transport par l'employeur (art. 15, § 3);

— les pensions du secteur privé sont imposables dans l'Etat dont le bénéficiaire est un résident (art. 18);

— les rémunérations des professeurs d'un Etat qui enseignent dans l'autre Etat pendant une période n'excédant pas deux ans sont imposables dans l'Etat du domicile (art. 20);

— les rémunérations d'étudiants, apprentis et stagiaires d'un Etat qui séjournent temporairement dans l'autre Etat à seule fin d'y poursuivre leurs études ou leur formation, ainsi que les sommes qu'ils reçoivent de sources situées en dehors de cet autre Etat pour couvrir leurs frais d'études, de formation ou d'entretien sont exonérées dans cet autre Etat, à condition que l'ensemble desdites sommes et rémunérations n'excède pas pour une année d'imposition 120.000 F belges ou l'équivalent de cette somme en monnaie grecque (art. 21);

— les revenus dont le régime n'est pas expressément défini par les autres articles sont exonérés dans l'Etat de la source si le bénéficiaire est imposable sur ces revenus dans l'Etat où il a son domicile fiscal; toutefois, ces revenus sont toujours imposables dans l'Etat de la source dès qu'ils peuvent être rattachés à une base fixe ou à un établissement stable situé dans cet Etat (art. 22).

2e Revenus soumis à une imposition limitée dans l'Etat de la source :

Dividendes (art. 10).

Quand les actions ne sont pas effectivement rattachées à un établissement stable situé dans l'Etat de la source, l'impôt qui peut être prélevé dans cet Etat est limité à :

— 15 p. c. du montant brut des dividendes, s'il s'agit de dividendes distribués par une société résidente de la Belgique;

— 25 p. c. du montant brut des dividendes, s'il s'agit de dividendes distribués par une société résidente de la Grèce.

- inkomsten vrijgesteld van belasting in de bronstaat;
- inkomsten onderworpen aan een beperkte belasting in de bronstaat;
- inkomsten onderworpen aan een onbeperkte belasting in de bronstaat.

1e Inkomsten vrijgesteld in de bronstaat :

— winsten uit zeescheepvaart zijn enkel belastbaar in de Staat waar de schepen zijn teboekgesteld of die de schepen van zeebrieven heeft voorzien (art. 8); indien evenwel de schepen in een overeenkomstsluitende Staat zijn teboekgesteld of aldaar van zeebrieven zijn voorzien en geëxploiteerd worden door een onderneming waarvan de zetel van werkelijke leiding in de andere Staat is gelegen, zijn de winsten in die andere Staat belastbaar (Slotprot. n° 3); winsten uit luchtscheepvaart zijn belastbaar in de Staat waar zich de plaats van de werkelijke leiding der onderneming bevindt (art. 8);

— vermogenswinsten uit de vervreemding van roerende goederen die niet behoren tot de activa van een vaste inrichting of een vaste basis zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder verblijfhouder is (art. 13, § 3);

— beloningen van aan boord van schepen of luchtvaartuigen tewerkgestelde personen zijn belastbaar in de Staat die gerechtigd is belasting te heffen van de winsten door de werkgever behaald uit de exploitatie van die vervoermiddelen (art. 15, § 3);

— pensioenen uit de particuliere sector zijn belastbaar in de Staat waarvan de genieter verblijfhouder is (art. 18);

— beloningen van hoogleraren van een Staat die in de andere Staat gedurende ten hoogste twee jaren onderwijs verstrekken zijn belastbaar in de domiciliestaat (art. 20);

— beloningen van studenten, leerlingen en stagiairs van een Staat die tijdelijk en uitsluitend voor hun studie of opleiding in de andere Staat verblijven, zomede betalingen die aan deze personen vanuit het buitenland worden gedaan ten behoeve van hun studie, opleiding of onderhoud, zijn in die andere Staat van belasting vrijgesteld mits het totale bedrag van de betalingen en beloningen per aanslagjaar niet hoger is dan 120.000 BF of de tegenwaarde daarvan in Griekse munt (art. 21);

— inkomsten waarvoor in de andere artikelen geen uitdrukkelijke regeling is bepaald, zijn in de bronstaat vrijgesteld voor zover de genieter in zijn domiciliestaat ter zake van die inkomsten belastingplichtig is; deze inkomsten zijn in elk geval in de bronstaat belastbaar indien zij aan een vaste inrichting of een vaste basis aldaar kunnen worden toegerekend (art. 22).

2^e Inkomsten in de bronstaat aan een beperkte belasting onderworpen :

Dividenden (art. 10).

De belasting die door de bronstaat mag worden geheven is beperkt, wanneer de aandelen niet wezenlijk zijn verbonden met een in die Staat gelegen vaste inrichting, tot :

— 15 % van het brutobedrag van de dividenden die door een vennootschap, verblijfhouder van België, worden uitgekeerd;

— 25 % van het brutobedrag van de dividenden die door een vennootschap, verblijfhouder van Griekenland, worden uitgekeerd.

La fixation de taux différents de prélèvement à la source s'explique par les divergences qui existent entre les législations belge et grecque concernant l'imposition des bénéfices distribués par les sociétés. En Belgique, les bénéfices distribués subissent, au même titre que les bénéfices non distribués, l'impôt des sociétés dans le chef de l'être juridique; lors de la distribution, les dividendes sont soumis au précompte mobilier dont le taux s'élève, en droit commun, à 20 p. c. mais est généralement limité par convention à 15 p. c. En Grèce, par contre, seuls les bénéfices non distribués sont imposés dans le chef de la société; les bénéfices distribués sont assujettis à l'impôt dans les mains des actionnaires, lesquels, s'ils ne sont pas des résidents de la Grèce, subissent une charge fiscale d'environ 38,25 p. c.

La double imposition économique des dividendes est donc éliminée par la législation nationale grecque; eu égard à cette particularité, le Comité fiscal de l'OCDE a reconnu à la Grèce le droit de revendiquer, dans les négociations en vue de conclure des conventions bilatérales de double imposition, la perception à la source d'un impôt supérieur à 15 p. c. sur les dividendes sortant du pays.

Généralement, la Grèce s'efforce de confirmer par convention l'imposition des dividendes grecs suivant sa législation nationale; ce n'est que dans quelques cas que la Grèce a consenti en tant qu'Etat de la source, à limiter son impôt à 25 p. c. Cela étant, le régime prévu dans la Convention belgo-grecque peut être considéré comme favorable aux intérêts belges.

Enfin, il convient de remarquer que, conformément au n° 4 du Protocole final, le taux de 25 p. c. serait révisé dans l'éventualité où, par modification de la législation grecque en cette matière, les dividendes distribués par des sociétés grecques seraient soumis à une double imposition économique.

Intérêts (art. 11).

Lorsque l'emprunt, la créance ou le dépôt générateur des intérêts ne se rattache pas effectivement à un établissement stable situé dans l'Etat de la source, l'impôt pouvant être prélevé à la source sur les intérêts est limité à :

- 10 p. c. en Belgique;
- 15 p. c. en Grèce.

Pour les intérêts en provenance de la Belgique et attribués à des résidents de la Grèce, le taux de prélèvement d'impôt dans l'Etat de la source correspond à celui qui a été prévu par le Comité fiscal de l'OCDE. Pour des raisons d'ordre budgétaire, la Grèce a estimé devoir maintenir une perception à la source de 15 p. c. sur les intérêts alloués à des résidents de la Belgique. Ce régime a finalement été jugé acceptable pour la Belgique en raison du fait que les intérêts que des résidents belges recueillent de sources grecques, donnent lieu à l'imputation de la quotité forfaitaire d'impôt étranger dont le taux est fixé à 15 p. c. par la législation nationale belge. On peut donc considérer que la double imposition des intérêts de sources grecques alloués à des résidents de la Belgique est entièrement supprimée.

Une autre particularité du régime conventionnel des intérêts réside dans le fait que ce régime s'applique également aux intérêts qui sont recueillis par le bénéficiaire dans le cadre d'une activité professionnelle (par exemple, intérêts interbancaires, intérêts résultant de la vente de marchandises contre paiements à terme, etc...). Pour des raisons

De verklaring voor dit differentieel tarief van de bronheffing ligt in het verschil dat tussen de Belgische en de Griekse belastingwetgeving bestaat met betrekking tot de belastingheffing van door vennootschappen uitgedeelde winsten. In België ondergaan de uitgekeerde zoals de niet uitgekeerde winsten de vennootschapsbelasting in hoofde van het juridische wezen; bij de uitkering wordt daarenboven van de dividenden de roerende voorheffing geheven, waarvan het tarief volgens het gemeen recht 20 % bedraagt maar bij verdrag doorgaans tot 15 % wordt beperkt. In Griekenland daarentegen worden alleen de niet uitgekeerde winsten in hoofde van de vennootschap belast; de uitgekeerde winsten worden door de belasting getroffen in hoofde van de aandeelhouders die, wanneer zij geen verblijfhouder van Griekenland zijn, een belastingdruk van ongeveer 38,25 % ondergaan.

Economische dubbele belasting van dividenden is dus volgens de Griekse nationale wetgeving onbestaande; op grond van deze omstandigheid is Griekenland door het Fiscaal Comité van de OESO het recht toegekend een hogere bronheffing dan 15 % op de Griekse dividenden te bedingen bij de besprekingen aangaande het sluiten van bilaterale dubbelbelastingverdragen.

Over het algemeen streeft Griekenland ernaar de belastingheffing van Griekse dividenden volgens de nationale wetgeving bij verdrag te bevestigen; slechts in enkele gevallen heeft Griekenland aanvaard zijn belasting als bronstaat te beperken tot 25 %. Onder de gegeven omstandigheden mag derhalve de in de Belgisch-Griekse Overeenkomst neergelegde regeling als gunstig voor de Belgische belangen worden gekenmerkt.

Ten slotte worde opgemerkt dat, overeenkomstig n° 4 van het Slotprotocol, het tarief van 25 % dient te worden herzien wanneer de Griekse belastingwetgeving in die zin mocht worden gewijzigd dat er een economische dubbele belasting van de door Griekse vennootschappen uitgedeelde dividenden zou ontstaan.

Interest (art. 11).

Wanneer de lening, de schuldbordering of het deposito die de interest opleveren niet wezenlijk zijn verbonden met een in de bronstaat gelegen vaste inrichting, is de bronheffing van interest beperkt tot :

- 10 % in België;
- 15 % in Griekenland.

Voor interest die uit België afkomstig is en aan verblijfshouders van Griekenland wordt toegekend stemt het tarief van de belastingheffing in de bronstaat overeen met het door het Fiscaal Comité van de OESO aanbevolen tarief. Om redenen van budgettaire aard heeft Griekenland geoordeeld zich te moeten houden aan een bronbelasting van 15 % op interest die aan verblijfshouders van België wordt toegekend. Deze regeling is ten slotte voor België aanvaardbaar gebleken op grond van de overweging dat de interest, die door verblijfshouders van België uit Griekse bronnen wordt ontvangen, in België aanleiding geeft tot de verrekening van het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting, waarvan het tarief volgens de Belgische nationale wetgeving is vastgesteld op 15 %. Er mag dus worden beschouwd dat de dubbele belasting van Griekse interest, die door verblijfshouders van België wordt behaald, volledig ongedaan wordt gemaakt.

Een andere bijzonderheid van de verdragsregeling voor interest ligt in het feit dat deze regeling ook geldt voor interest die beroepsmatig (bij voorbeeld interest tussen banken, interest wegens verkoop van goederen tegen termijnbetalingen, enz) door de genietert wordt verkregen. Om technische redenen geeft België er de voorkeur aan, derge-

techniques, la Belgique préfère exclure ces revenus de la catégorie des intérêts pour l'application des conventions de double imposition. La Grèce n'a pu se rallier à cette conception, car ce pays ne tient pas à restreindre la notion d'intérêts pour la perception de ses impôts. La Belgique a bien dû faire une concession sur ce point, étant entendu que le régime prévu par la convention remédie adéquatement à la double imposition.

Redevances (art. 12).

De même que les dividendes et les intérêts, les redevances qui ne proviennent pas de droits ou biens effectivement rattachés à un établissement stable situé dans l'Etat de la source, sont soumises dans cet Etat à un impôt limité. Le taux du prélèvement à la source est fixé à 5 p. c. du montant brut des redevances.

Ce règlement s'écarte de la Convention-type élaborée par le Comité fiscal de l'OCDE, laquelle prévoit que les redevances sont, en principe, imposables exclusivement dans l'Etat où le bénéficiaire a son domicile fiscal. Le Comité fiscal a cependant examiné la situation particulière dans laquelle se trouvent quelques pays ayant atteint un degré moindre de développement économique (la Grèce entre autres) et il leur a reconnu le droit de prélever sur les redevances provenant de leur territoire un impôt n'excédant pas 5 p. c. du montant brut de ces redevances.

Vu sa position d'Etat débiteur en matière de redevances, la Grèce estimait être en droit de se prévaloir de cette autorisation vis-à-vis de la Belgique. En égard notamment à l'arrangement avantageux intervenu pour les dividendes, la Belgique a jugé devoir accorder satisfaction à son partenaire sur ce point.

3e Revenus imposables sans limitation dans l'Etat de la source :

- les revenus de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat où ces biens sont situés (art. 6);
- les bénéfices industriels et commerciaux sont imposables dans l'Etat où se trouve l'établissement stable qui les a produits (art. 7);
- les gains en capital (plus-values) provenant de l'aliénation de biens immobiliers, ainsi que de biens mobiliers faisant partie d'un établissement stable ou d'une base fixe, sont imposables dans l'Etat où ces biens immobiliers, cet établissement stable ou cette base fixe sont situés (art. 13, §§ 1 et 2);
- les revenus de professions libérales ou d'autres activités indépendantes sont imposables dans l'Etat où se trouve la base fixe à l'intervention de laquelle ils sont produits (art. 14);
- les rémunérations des appointés et salariés — autres que les personnes occupées à bord d'un navire ou d'un aéronef — sont imposables dans l'Etat où s'exercent les activités rémunérées, sous réserve d'application de la règle des 183 jours (art. 15);
- les rémunérations allouées, en raison de l'exercice de leur mandat, aux administrateurs, commissaires, etc. de sociétés sont imposables dans l'Etat dont la société est un résident; toutefois, les rémunérations afférentes à des fonctions journalières dans un établissement stable et allouées par cet établissement stable sont imposables dans l'Etat où cet établissement est situé (art. 16);
- les revenus des artistes et sportifs indépendants ainsi que les revenus de personnes qui, à titre indépendant ou dans un emploi salarié, contribuent à l'organisation ou à l'exécution de prestations d'artistes et de sportifs, sont

likijke inkomsten niet als interest te behandelen voor de toepassing van een dubbelbelastingverdrag. Griekenland kon dit standpunt niet bijtreden, want dit land wenst het begrip interest niet te beperken voor de heffing van zijn belastingen. Op dit punt heeft België een toegeving moeten doen met dien verstande dat de verdragsregeling ten slotte de dubbele belasting op gepaste wijze verhelpt.

Royalty's (art. 12).

Zoals dividenden en interest, zijn royalty's (die niet worden voortgebracht door rechten of goederen welke wezenlijk zijn verbonden met een in de bronstaat gelegen vaste inrichting, in de bronstaat aan een beperkte belasting onderworpen. Het tarief van deze bronheffing is bepaald op 5 % van het brutobedrag van de royalty's.

Deze regeling wijkt af van het modelverdrag, dat door het Fiscaal Comité van de OESO is opgesteld en volgens hetwelk royalty's in beginsel alleen in de Staat, waar de genietende zijn fiscale woonplaats heeft, belastbaar zijn. Het Fiscaal Comité heeft evenwel aandacht geschonken aan de bijzondere toestand van sommige landen met een minder hoog peil van economische ontwikkeling (waaronder Griekenland) en heeft deze landen het recht toegekend een belasting van ten hoogste 5 % van het brutobedrag te heffen van de van hun grondgebied afkomstige royalty's.

In zijn positie van debiteurstaat op het gebied van royalty's schatte Griekenland zich gerechtigd van wege België een gelijkaardige regeling te bekomen. Mede gelet op de gunstige regeling die inzake dividenden is tot stand gekomen, heeft België geoordeeld zijn gesprekspartner op dit punt voldoening te moeten geven.

3^e Inkomsten in de bronstaat aan een onbeperkte belasting onderworpen :

- inkomsten uit onroerende goederen zijn belastbaar in de Staat waar die goederen zijn gelegen (art. 6);
- nijverheids- en handelswinsten zijn belastbaar in de Staat waar de vaste inrichting is gelegen die ze heeft voortgebracht (art. 7);
- vermogenswinsten (meerwaarden) uit de vervreemding van onroerende goederen of van roerende zaken die deel uitmaken van een vaste inrichting of een vaste basis zijn belastbaar in de staat waar die onroerende goederen, die vaste inrichting of die vaste basis zijn gelegen (art. 13, §§ 1 en 2);
- inkomsten van vrije beroepen of andere zelfstandige werkzaamheden zijn belastbaar in de Staat waar zich de vaste basis bevindt die ze heeft voortgebracht (art. 14);
- beloningen van loon- en weddentrekkers — die niet zijn tewerkgesteld aan boord van een schip of een luchtvaartuig — zijn belastbaar in de Staat waar de bezoldigde werkzaamheden worden uitgeoefend, behoudens toepassing van de zogenaamde regel van de 183 dagen (art. 15);
- beloningen toegekend aan beheerders, commissarissen, enz., van vennootschappen, uit hoofde van hun mandaat, zijn belastbaar in de Staat waarvan de vennootschap verblijfhouder is; beloningen toegekend door een vaste inrichting ter zake van dagelijkse werkzaamheden in die vaste inrichting zijn evenwel belastbaar in de Staat waar deze vaste inrichting is gelegen (art. 16);
- inkomsten van zelfstandige artiesten en sportbeoefenaars, alsmede inkomsten van personen die zelfstandig of in dienstbetrekking werkzaamheden verrichten bij de organisatie of de uitvoering van de prestaties van artiesten en

imposables dans l'Etat où ces activités sont exercées (art. 17);

— les rémunérations et pensions versées par un Etat ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales sont imposables dans cet Etat si le bénéficiaire des revenus n'a pas la nationalité de l'autre Etat (art. 19, § 1);

— les pensions légales à caractères social payées à des employés et salariés du secteur privé sont imposables dans l'Etat du débiteur (art. 19, § 2).

4. Méthodes applicables dans l'Etat du domicile fiscal pour éviter la double imposition.

(Article 23).

A. En Grèce (art. 23, § 1).

La Grèce remédié à la double imposition des revenus d'origine belge en déduisant de l'impôt grec afférent à ces revenus l'impôt qui a été prélevé en Belgique (méthode dite de l'imputation).

B. En Belgique (art. 23, § 2).

1° Revenus exonérés en Grèce.

Ces revenus sont imposables en Belgique au taux plein et dans les conditions de droit commun.

2° Revenus soumis à une imposition limitée en Grèce.

Il est remédié à la double imposition grâce à l'imputation opérée suivant les modalités prévues à l'article 23, § 2, c. Cette imputation s'opère en fait suivant les dispositions du droit commun : d'une part, les dividendes grecs recueillis par des personnes physiques résidentes de la Belgique, et, d'autre part, les intérêts ainsi que les redevances d'origine grecque donnent lieu à l'imputation de la quotité forfaitaire d'impôt étranger de 15 p. c.

Par dérogation à la législation belge, l'article 23, § 2, d, dispose en outre que la quotité forfaitaire d'impôt étranger sera imputée aussi dans les cas où les dividendes, intérêts ou redevances sont exonérés temporairement d'impôt en Grèce par des dispositions légales particulières tendant à favoriser les investissements utiles au développement de l'économie de la Grèce (méthode dite du « tax-sparing »).

Cas particulier : Dividendes grecs recueillis par des sociétés belges.

En règle générale, ces dividendes subissent, du chef de l'encaissement, le précompte mobilier de 10 p. c., considérés comme des revenus définitivement taxés, ils sont ensuite exonérés à concurrence de leur montant net (90 ou 95 p. c.) de l'impôt des sociétés et, lors de leur redistribution, du précompte mobilier.

En vertu de l'article 23, § 2, f, les sociétés belges peuvent, sous certaines conditions, demander l'exonération du précompte mobilier lors de l'encaissement des dividendes grecs; mais dans ce cas, les dividendes ainsi exemptés seront passibles du précompte mobilier lors de leur redistribution aux actionnaires des sociétés belges intéressées (régime

sportbeoefenaars, zijn belastbaar in de Staat waar de werkzaamheden worden uitgeoefend (art. 17);

— beloningen en pensioenen uitgekeerd door een Staat of door een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan zijn in die Staat belastbaar indien de genietter van de inkomsten geen onderdaan is van de andere Staat (art. 19, § 1);

— wettelijke pensioenen met sociaal karakter betaald aan bedienden en loontrekkers uit de particuliere sector zijn belastbaar in de Staat van de schuldenaar (art. 19, § 2).

4. Methoden tot voorkoming van dubbele belasting in de domiciliestaat.

(Artikel 23).

A. In Griekenland (art. 23, § 1).

Griekenland vermindert dubbele belasting van inkomsten van Belgische oorsprong door de in België geheven belasting af te trekken van de Griekse belasting op dezelfde inkomsten (zogenaamde verrekeningsmethode).

B. In België (art. 23, § 2).

1° In Griekenland vrijgestelde inkomsten.

Deze inkomsten zijn in België tegen het volle tarief en volgens het gemeen recht belastbaar.

2° In Griekenland aan beperkte belasting onderworpen inkomsten.

Dubbele belasting wordt vermeden door verrekening volgens de in artikel 23, § 2, c, neergelegde regels. In feite gebeurt de verrekening overeenkomstig de regels van het gemeen recht : Griekse dividenden verkregen door natuurlijke personen, verblijfshouders van België, zomede interest en royalty's van Griekse oorspronk geven aanleiding tot verrekening van het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting van 15 %.

In afwijking van de Belgische wetgeving bepaalt artikel 23, § 2, d, daarenboven dat de verrekening van het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting ook dan zal plaatsvinden, wanneer de hierboven bedoelde dividenden, interest en royalty's in Griekenland tijdelijk van belasting zijn vrijgesteld op grond van bijzondere wetsbepalingen ter bevordering van investeringen die bijdragen tot de ontwikkeling van de Griekse economie (zogenaamde « tax sparing » methode).

Bijzonder geval : Griekse dividenden verkregen door Belgische vennootschappen.

In 't algemeen ondergaan deze dividenden de roerende voorheffing van 10 % bij de inning; als definitief belaste inkomsten worden zij vervolgens ten belope van het netto-gedeelte (90 of 95 %) vrijgesteld van vennootschapsbelasting en, wanneer zij opnieuw worden uitgekeerd, van roerende voorheffing.

Volgens artikel 23, § 2, f, kunnen Belgische vennootschappen op bepaalde voorwaarden vrijstelling van de roerende voorheffing vragen bij de incassering van Griekse dividenden; maar in dat geval zullen de aldus vrijgestelde dividenden aan de roerende voorheffing worden onderworpen wanneer zij opnieuw aan de aandeelhouders van

facultatif prévu aussi pour les dividendes d'origine américaine, britannique, allemande, française, norvégienne et suédoise).

3e Revenus imposables sans limitation en Grèce.

La Belgique exempte ces revenus, mais elle peut les prendre en considération pour fixer le taux applicable aux autres revenus imposables des bénéficiaires (art. 23, § 2, a), méthode dite de l'exemption avec progressivité). La Convention contient cependant une disposition tendant à éviter un double dégrèvement par suite de l'imputation des pertes qu'une entreprise belge aurait subies dans un établissement stable situé en Grèce (art. 23, § 2, b).

Cas particulier (art. 9).

L'article 9 laisse aux Etats contractants la possibilité de faire échec, suivant leur législation nationale, aux transferts abusifs de bénéfices entre des sociétés associées ou interdépendantes, sans pour cela entraîner ipso facto l'obligation de remédier à la double imposition, laquelle peut atteindre certains éléments de revenus au nom de contribuables différents. Cette disposition, empruntée à la Convention-type de l'OCDE, figure dans toutes les conventions préventives de la double imposition conclues par la Belgique depuis la publication de ladite Convention-type.

5. Questions diverses.

(Articles 24 à 28).

Cette partie traite de diverses questions se rattachant directement au problème de la double imposition ou à l'application des impôts des deux Etats.

On y retrouve des clauses devenues habituelles concernant :

- la non-discrimination (art. 24);
- la procédure amiable et l'octroi aux contribuables frappés d'une double imposition d'un délai spécial de réclamation (art. 25);
- l'échange de renseignements (art. 26);
- l'assistance administrative pour le recouvrement des impôts visés par la Convention (art. 27);
- la limitation des effets de la Convention (art. 28).

6. Entrée en vigueur et dénonciation de la Convention; suspension d'effets d'un accord antérieur.

(Articles 29 à 31).

L'accord conclu entre la Belgique et la Grèce, par échange de lettres des 15 et 23 juin 1954, en vue de l'exonération fiscale réciproque des bénéfices réalisés par des entreprises de navigation maritime ou aérienne en trafic international, cessera d'être applicable à partir du jour où la Convention du 24 mai 1968 entrera en vigueur.

La nouvelle Convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui de l'échange des instruments de ratification; elle produira ses effets rétroactivement à partir

de betrokken Belgische vennootschappen worden uitgekeerd (facultatieve regeling die ook is voorzien voor dividenden van Amerikaanse, Britse, Duitse, Franse, Noorse en Zweedse oorsprong).

3e In Griekenland zonder beperking belastbare inkomsten.

België stelt deze inkomsten vrij, doch mag er rekening mee houden om het belastingtarief te bepalen dat op de andere belastbare inkomsten van de genieters van toepassing is (art. 23, § 2, a), zogenaamde methode van vrijstelling met progressievoorbehoud). De Overeenkomst bevat echter een bepaling ter voorkoming van dubbele ontheffing wegens de compensatie van verliezen die een Belgische onderneming in haar Griekse vaste inrichting mocht hebben geleden (art. 23, § 2, b).

Bijzonder geval (art. 9).

Artikel 9 laat aan de overeenkomstslijtende Staten de mogelijkheid om onrechtmatige winstoeverdrachten tussen verwante of onderling afhankelijke ondernemingen te bestrijden volgens hun nationale wetgeving, zonder dat daardoor ipso facto de verplichting ontstaat de dubbele belasting, welke sommige bestanddelen van het inkomen van verschillende belastingplichtigen alzo kan treffen, te corrigeren. Deze bepaling is ontleend aan het OESO-modelverdrag en komt voor in alle dubbelbelastingverdrag die België sinds de publicatie van het OESO-modelverdrag heeft gesloten.

5. Diverse bepalingen.

(Artikels 24 tot 28).

Dit deel handelt over verschillende punten die rechtstreeks verband houden met de dubbele belasting of met de belastingen van de twee Staten.

Men vindt hier de gebruikelijke clausules betreffende :

- de non-discriminatie (art. 24);
- de regeling voor onderling overleg en de toekenning van een speciale bezwaartijd aan door dubbele belasting getroffen belastingplichtigen (art. 25);
- de uitwisseling van inlichtingen (art. 26);
- de administratieve bijstand voor de invordering van de belastingen die onder de toepassing van de Overeenkomst vallen (art. 27);
- de beperking van de werking van de Overeenkomst (art. 28).

6. Inwerkingtreding en opzegging van de Overeenkomst; schorsing van een vroeger gesloten akkoord.

(Artikels 29 tot 31).

Het akkoord tussen België en Griekenland tot wederzijdse fiscale vrijstelling van de door zeescheepvaart- of luchtvaartondernemingen in internationaal verkeer verworvene winsten, gesloten door wisseling van brieven op 15 en 23 juni 1954, zal ophouden van toepassing te zijn vanaf de dag waarop de Overeenkomst van 24 mei 1968 in werking treedt.

De nieuwe Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag van de uitwisseling van de bekragtingsoorkonden; zij zal uitwerking hebben met

du 1er janvier 1967 ou pour des périodes imposables prenant fin le 31 décembre 1966 et après cette date.

La rétroactivité — d'ailleurs limitée — est apparue souhaitable pour remédier dans certains cas à des doubles impositions frappant des entreprises belges.

La Convention ne pourra être dénoncée qu'après l'expiration d'une période de cinq ans à dater de l'année de ratification.

* * *

Le projet de loi d'approbation contient en outre, en son article 2, une disposition destinée à sauvegarder en Belgique les droits de certains contribuables en accordant un délai spécial de dégrèvement d'office pour les impositions qui ne seraient pas conformes aux dispositions de la Convention.

* * *

Le Gouvernement estime que la présente Convention apporte une solution satisfaisante, dans son ensemble, aux problèmes de double imposition qui existent entre la Belgique et la Grèce et qui sont de nature à entraver le développement des relations économiques entre les deux pays. Dès lors, le Gouvernement vous propose d'approuver rapidement cette Convention afin qu'elle puisse produire ses effets dans le plus bref délai.

Le Ministre des Affaires étrangères.

P. HARMEL.

Le Ministre du Commerce extérieur,

De Minister van Buitenlandse Handel,

H. FAYAT.

Le Ministre des Finances,

De Minister van Financiën,

J.-CH. SNOY et D'OPPUERS.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 7 décembre 1968, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la Convention entre la Belgique et la Grèce en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu, et du Protocole final, signés à Athènes le 24 mai 1968 », a donné le 20 janvier 1969 l'avis suivant :

Article 9.

L'article 24 du Code des impôts sur les revenus dispose :

« Lorsqu'une entreprise établie en Belgique se trouve directement ou indirectement dans des liens quelconques d'interdépendance à l'égard d'une entreprise établie à l'étranger, tous avantages anormaux ou bénéfices qu'en raison de ces liens elle consent à cette dernière ou à des personnes et entreprises ayant avec celle-ci des intérêts communs, sont ajoutés à ses propres bénéfices ».

terugwerkende kracht vanaf 1 januari 1967 af voor belastbare tijdperken die op en na de 31e december 1966 eindigen.

De — trouwens beperkte — terugwerkende kracht is wenselijk gebleken om in bepaalde gevallen dubbele belasting, waardoor Belgische ondernemingen zouden worden getroffen, te verhelpen.

De Overeenkomst zal slechts na het verstrijken van een termijn van vijf jaren vanaf het jaar van bekraftiging kunnen worden opgezegd.

* * *

Om de rechten van sommige belastingplichtigen in België te vrijwaren bevat het ontwerp van goedkeuringswet in artikel 2 bovenstaan een bepaling die een speciale termijn voor ontheffing van ambtswege openstelt met betrekking tot aanslagen die niet met de bepalingen van de Overeenkomst in overeenstemming zouden zijn.

* * *

De Regering is van oordeel dat deze Overeenkomst in haar geheel een bevredigende oplossing brengt voor de problemen van dubbele belasting die thans tussen België en Griekenland bestaan en die de ontwikkeling van de economische betrekkingen tussen beide landen in de weg kunnen staan. De Regering stelt U dan ook voor deze Overeenkomst zo spoedig mogelijk goed te keuren opdat zij binnen korte tijd in werking kan treden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. HARMEL.

Le Ministre du Commerce extérieur,

De Minister van Buitenlandse Handel,

H. FAYAT.

Le Ministre des Finances,

De Minister van Financiën,

J.-CH. SNOY et D'OPPUERS.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 7e december 1968 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een wetsontwerp « houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen België en Griekenland tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen, en van het Slot-protocol, ondertekend te Athene op 24 mei 1968 », heeft de 20^e januari 1969 het volgend advies gegeven.

Artikel 9.

Artikel 24 van het Wetboek van de inkomstenbelasting bepaalt :

« Wanneer een in België gevestigde onderneming zich rechtstreeks of onrechtstreeks in enigerlei band van wederzijdse afhankelijkheid bevindt ten aanzien van een in het buitenland gevestigde onderneming, worden alle abnormale of goedgunstige voordeelen die zij wegens die band verleent aan laatstbedoelde onderneming, of aan personen en ondernemingen die met deze belangen gemeen hebben, bij haar eigen winsten gevoegd. »

Ce texte trouve application en cas de contrôle direct d'une entreprise belge sur une entreprise étrangère ou vice versa, ainsi que lorsqu'une ou plusieurs entreprises belges et une ou plusieurs entreprises étrangères dépendent ensemble d'une personne ou entreprise tierce, ou encore d'un même groupe.

Le juge du fond apprécie souverainement cette situation.

Dans son article 9, la convention traite de la même question en des termes qui diffèrent sensiblement de ceux de l'article 24 du Code belge des impôts sur les revenus. Alors que la convention s'intéresse aux « bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus», le Code belge des impôts sur les revenus vise les «avantages anormaux ou bénéfiques».

Cependant, cet article 9 peut être interprété comme autorisant la Belgique à rectifier les comptes des entreprises dont les dirigeants ont renoncé à certains bénéfices au profit de personnes résidant ou d'établissements situés en Grèce, sans que cette disposition de droit international donne par elle-même de droits à l'administration belge pour imposer ces suppléments de bénéfices.

L'article 24 du Code des impôts sur les revenus reste, en ce cas, la seule disposition permettant à l'administration fiscale d'agir contre les pratiques anormales existant entre sociétés interdépendantes. Toutefois, cet article 24 ne pourra être utilisé à l'égard des sociétés belges liées à des sociétés grecques que dans les conditions d'exercice énoncées à l'article 9 de la convention.

Dans un autre ordre d'idées, cet article ne paraît pas répondre au souci d'éviter une double imposition, sinon juridique du moins économique.

Selon les déclarations de son délégué, le Gouvernement estime, en effet, qu'en cas d'application de l'article 9 de la convention par un Etat, l'autre Etat n'est pas tenu de réduire ipso facto les bénéfices imposables dans le chef de l'entreprise résidente de cet autre Etat, des sommes qui ont été réincorporées aux bénéfices de l'entreprises résidente du premier Etat. Dans ce cas, il ne s'agirait pas juridiquement d'une double imposition, car les sommes dont il s'agit subissent l'impôt dans le chef de deux contribuables distincts.

Article 23.

Dans notre législation nationale, l'impôt dû sur les revenus et produits de capitaux et biens mobiliers déjà imposés à l'étranger, est acquitté par imputation du montant du précompte mobilier (article 186 du Code des impôts sur les revenus) et «l'impôt est en outre diminué d'une quotité forfaitaire de cet impôt étranger» (article 187 du Code des impôts sur les revenus).

La succession de ces deux articles et l'emploi dans le second des mots «en outre» semblent indiquer que l'ordre d'imputation est le suivant: d'abord le précompte mobilier et, ensuite, la quotité forfaitaire d'impôt étranger (fixée à 15 p. c. par l'article 195 du Code des impôts sur les revenus).

Il ressort toutefois d'une déclaration faite par le Ministre des Finances à la Commission du Sénat à l'occasion de l'examen du projet de loi modifiant, en matière de précomptes, le Code des impôts sur les revenus (Doc. parl. Sénat, session 1965-1966, n° 219, p. 5), que l'on imputera, par priorité, les précomptes non remboursables parmi lesquels on fait figurer les quotités forfaitaires d'impôts étrangers et, dans la mesure où le solde d'impôt sera inférieur aux précomptes remboursables, ceux-ci seront remboursés (par apurement prioritaire de la cotisation aux cinq centimes additionnels).

Cette pratique administrative sera donc normalement suivie en cas d'application de l'article 23, § 2, c, de la convention.

La chambre était composée de :

Messieurs : G. Van Bunnen, conseiller d'Etat, président,
J. Masquelin et Madame G. Ciselet, conseillers d'Etat,
P. De Visscher et M. Verschelden, assesseurs de la section de législation,
G. De Leuze, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Bunnen.

Le rapport a été présenté par M. G. Piquet, substitut de l'auditeur général.

Le Greffier,
(s.) G. DE LEUZE.

Le Président,
(s.) G. VAN BUNNEN.

Deze tekst vindt toepassing ingeval een Belgische onderneming rechtstreeks toezicht heeft op een buitenlandse onderneming of omgekeerd, en ook als een of meer Belgische ondernemingen en een of meer buitenlandse ondernemingen samen afhangen van een derde persoon of onderneming of nog van eenzelfde groep.

De feitenrechter oordeelt over die toestand op onaantastbare wijze.

Artikel 9 van de overeenkomst behandelt hetzelfde vraagstuk in bewoordingen die merkelijk verschillen van die van artikel 24 van het Belgisch Wetboek van de inkomstenbelastingen. Waar de overeenkomst handelt over «winsten welke zonder deze voorwaarden zouden zijn behaald», spreekt het Belgisch Wetboek van de inkomstenbelastingen van «abnormale of goedgunstige voordeelen».

Bedoeld artikel 9 kan echter zo worden geïnterpreteerd, dat het België machtigt tot het wijzigen van de rekeningen van ondernemingen waarvan de bestuurders van bepaalde winsten hebben afgezien ten behoeve van in Griekenland verblijvende personen of aldaar gevestigde instellingen, zonder dat die internationaalrechtelijke bepaling uit zichzelf aan de Belgische administratie rechten verleent om die bijkomende winsten te belasten.

Artikel 24 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen blijft in dat geval de enige bepaling die het belastingbestuur machtigt om op te treden tegen abnormale praktijken tussen onderling afhankelijke vennootschappen. Dat artikel 24 zal echter ten aanzien van Belgische vennootschappen die met Griekse vennootschappen verbonden zijn, alleen mogen worden toegepast onder de uitoefningsvooraarden welke artikel 9 van de overeenkomst stelt.

Anderzijds lijkt dit artikel niet tegemoet te komen aan de zorg om een zo niet juridische, dan toch economische dubbele belasting te voorkomen.

Naar de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, meent de Regering inderdaad dat, wanneer artikel 9 van de overeenkomst door een Staat wordt toegepast, de andere Staat niet gehouden is ipso facto de winsten waarop de verblijfhouende onderneming van die andere Staat belastbaar is, te verminderen met de bedragen die wederopgenomen zijn in de winsten van de verblijfhouende onderneming van de eerste Staat. In dat geval zou er juridisch geen sprake zijn van dubbele belasting, want op die bedragen worden dan twee verschillende belastingplichtigen belast.

Artikel 23.

In onze eigen wetgeving wordt de belasting die verschuldigd is op de reeds in het buitenland belaste inkomsten en opbrengsten van roerende goederen en kapitalen, gekweten door verrekening van het bedrag van de roerende voorheffing (artikel 186 van het Wetboek van de inkomstenbelasting), en «wordt van de belasting daarenboven een forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting afgetrokken» (artikel 187 van het Wetboek van de inkomstenbelasting).

De opeenvolging van die twee artikelen en het gebruik, in het tweede artikel, van het woord «daarenboven» schijnen erop te wijzen dat de verrekening in de volgende orde geschiedt: eerst de roerende voorheffing en vervolgens het fosfaat gedeelte van buitenlandse belasting (op 15 t.h.v. vastgesteld in artikel 195 van het Wetboek van de inkomstenbelasting).

Uit een verklaring, die de Minister van Financiën in de Senaats-commissie heeft afgelegd bij het onderzoek van het ontwerp van wet tot wijziging, inzake voorheffingen, van het Wetboek van de inkomstenbelasting (Gedr. St. Senaat, zitting 1965-1966, n° 219, blz. 5), blijkt echter dat de niet terugbetaalbare voorheffingen, waaronder de forfaitaire gedeelten van buitenlandse belastingen worden begrepen, bij voorrang zullen worden toegerekend en, voor zover het belastingsaldo kleiner is dan de terugbetaalbare voorheffingen, dat deze zullen worden terugbetaald (door aanzuivering bij voorrang van de aanslag in de vijf opcentiemen).

De administratieve praktijk zal dus normaal worden gevuld ingeval artikel 23, § 2, c, van de overeenkomst wordt toegepast.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : G. Van Bunnen, staatsraad, voorzitter,
J. Masquelin en Mevrouw G. Ciselet, staatsraden,
P. De Visscher en M. Verschelden, bijzitters van de
afdeling wetgeving,
G. De Leuze, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. Van Bunnen.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. Piquet, substituut-auditeur-generaal.

De Griffier,
(get.) G. DE LEUZE.

De Voorzitter,
(get.) G. VAN BUNNEN.

PROJET DE LOI**BAUDOUIN,**

Roi des Belges.

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères, de Notre Ministre du Commerce extérieur et de Notre Ministre des Finances,

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÉTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères, Notre Ministre du Commerce extérieur et Notre Ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

La Convention entre la Belgique et la Grèce en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu, et le Protocole final, signés à Athènes le 24 mai 1968, sortiront leurs pleins et entiers effets.

Art. 2.

Le dégrèvement des impositions établies ou acquittées contrairement aux dispositions de la Convention est — même lorsque ces impositions ne sont plus susceptibles de révision en droit commun — accordé d'office par le Directeur des contributions directes si la surtaxe a été constatée par l'administration ou signalée à celle-ci par le redevable dans le délai d'un an à compter de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*. Les décisions prises par les directeurs des contributions directes en vertu de la présente disposition peuvent faire l'objet de recours en appel et en cassation conformément aux articles 278 à 293 du Code des impôts sur les revenus.

L'article 308 du Code des impôts sur les revenus ne s'applique pas aux dégrèvements accordés sur les impositions visées au présent article.

Donné à Bruxelles, le 7 mars 1969.

PAR LE ROI :*Le Ministre des Affaires étrangères.**Le Ministre du Commerce extérieur.**Le Ministre des Finances.**J.-CH. SNOY et D'OPPUERS.***WETSONTWERP****BOUDEWIJN,**

Koning der Belgen.

Aan allen, die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken, van Onze Minister van Buitenlandse Handel en van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken, Onze Minister van Buitenlandse Handel en Onze Minister van Financiën zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1.

De Overeenkomst tussen België en Griekenland tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen, en het Slotprotocol, ondertekend te Athene op 24 mei 1968, zullen volkomen uitwerking hebben.

Art. 2.

Zelfs wanneer zij op grond van het gemeen recht niet meer kunnen worden herzien, wordt van de aanslagen die in strijd met de bepalingen van de Overeenkomst zijn gevestigd of gekweten, van ambtswege ontheffing verleend door de directeur der directe belastingen, indien de overbelasting, door de administratie werd vastgesteld of door de belastingschuldige aan de administratie kenbaar werd gemaakt binnen een termijn van één jaar met ingang van de bekendmaking van deze Wet in het *Belgisch Staatsblad*. De beslissingen van de directeurs der directe belastingen, die krachten deze bepaling zijn getroffen, kunnen het voorwerp zijn van hoger beroep en beroep in cassatie overeenkomstig de regelen bepaald in de artikelen 278 tot 293 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

Artikel 308 van het Wetboek van de inkomstbelastingen is niet van toepassing op de ontheffingen die worden verleend op de in dit artikel bedoelde aanslagen.

Gegeven te Brussel, op 7 maart 1969.

BAUDOUIN.**VAN KONINGSWEGE :***De Minister van Buitenlandse Zaken,**De Minister van Buitenlandse Handel,**De Minister van Financiën,***P. HARMEL.****H. FAYAT.***J.-CH. SNOY et D'OPPUERS.*

**MINISTÈRE DES AFFAIRES ETRANGÈRES
ET DU COMMERCE EXTERIEUR**

Convention entre la Belgique et la Grèce en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu

Sa Majesté le Roi des Belges,
et
Sa Majesté le Roi des Hellènes,

Désireux d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, à savoir :

Sa Majesté le Roi des Belges :

Son Excellence le comte de Selys Longchamps, ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire,

Sa Majesté le Roi des Hellènes :

Son Excellence M. Panayotis Pipinelis, Ministre des Affaires étrangères.

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

I. Champ d'application de la Convention

**Article 1
Personnes visées**

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou de chacun des deux Etats.

**Article 2
Impôts visés**

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte de chacun des Etats contractants, de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu — que ces impôts soient calculés suivant le régime général ou sur des bases particulières — y compris les gains provenant de l'aliéna-tion de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la convention sont notamment :

- A. En ce qui concerne la Belgique :
 a) l'impôt des personnes physiques;
 b) l'impôt des sociétés;
 c) l'impôt des personnes morales;
 d) l'impôt des non-résidents,

y compris les précomptes et les compléments de précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques

(ci-après dénommés « l'impôt belge »).

B. En ce qui concerne la Grèce :

- a) l'impôt sur le revenu des personnes physiques;
 b) l'impôt sur le revenu des personnes morales;
 c) l'impôt sur les navires,

y compris ceux de ces impôts qui sont calculés sur des bases particulières ainsi que les taxes complémentaires aux impôts précisées et les contributions calculées sur le montant de ceux-ci (ci-après dénommés « l'impôt grec »).

4. La Convention s'appliquera aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront à la fin de chaque année les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

**MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN
EN BUITENLANDSE HANDEL**

Overeenkomst tussen België en Griekenland tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen

Zijne Majesteit de Koning der Belgen
en
Zijne Majesteit de Koning der Grieken,

Wensende dubbele belasting te vermijden en sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen te regelen, hebben besloten een Overeenkomst te sluiten en hebben te dien einde tot hun Gevolmachtigden benoemd, te weten :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

Zijn Excellentie Graaf de Selys Longchamps, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur,

Zijne Majesteit de Koning der Grieken :

Zijn Excellentie de Heer Panayotis Pipinelis, Minister van Buitenlandse Zaken,

Die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, als volgt zijn overeengekomen :

I. Rekwijnde van de overeenkomst

**Artikel 1
Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is**

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, of naar bestanddelen van het inkomen — ongeacht of deze belastingen volgens de algemeen geldende regeling dan wel op bijzondere grondslagen worden berekend — daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, alsmede waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen, waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :

- A. Met betrekking tot België :
 a) de personenbelasting;
 b) de vennootschapsbelasting;
 c) de rechtspersonenbelasting;
 d) de belasting der niet-verblijfhouders,

met inbegrip van de voorheffingen en aanvullende voorheffingen, de opcentenmen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting

(hierna te noemen « Belgische belasting »).

B. Met betrekking tot Griekenland :

- a) de belasting op het inkomen van natuurlijke personen;
 b) de belasting op het inkomen van rechtspersonen;
 c) de belasting op schepen,

met inbegrip van de belastingen welke op bijzondere grondslagen worden berekend, alsmede de bijkomende heffingen op de bovenvermelde belastingen en de heffingen welke op het bedrag van deze belasting worden berekend

(hierna te noemen « Griekse belasting »).

4. De Overeenkomst zal ook van toepassing zijn op elke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting, die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen wordt geheven. Aan het einde van elk jaar zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten elkaar de wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mededelen.

II. Définitions

Article 3

Dispositions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) le terme « Belgique » employé dans un sens géographique désigne le territoire du Royaume de Belgique; le terme « Grèce » employé dans le même sens désigne le territoire du Royaume de Grèce;

b) les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, la Belgique ou la Grèce;

c) le terme « personne » comprend les personnes physiques et les sociétés;

d) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute autre entité qui est imposable comme telle sur ses revenus dans l'Etat dont elle est un résident;

e) les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) l'expression « autorités compétentes » désigne :

(1) en ce qui concerne la Belgique, l'autorité compétente suivant sa législation nationale, et

(2) en ce qui concerne la Grèce, le Ministre des Finances ou son délégué.

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation dudit Etat régissant les impôts qui font l'objet de la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4

Domicile fiscal

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident(e) d'un Etat contractant » désigne toute personne dont le revenu est assujetti à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue.

2. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1, une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, le cas est résolu d'après les règles suivantes :

a) cette personne est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou qu'elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans chacun des Etats contractants ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité de chacun des Etats contractants ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1, une société est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, elle est réputée résidente de l'Etat contractant où se trouve son siège de direction effective.

Article 5

Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

II. Begripsbepalingen

Artikel 3

Algemene bepalingen

1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

a) betekent het woord « België », in aardrijkskundig verband gebruikt, het grondgebied van het Koninkrijk België; betekent het woord « Griekenland » in hetzelfde verband gebruikt, het grondgebied van het Koninkrijk Griekenland;

b) betekenen de uitdrukkingen « een overeenkomstsluitende Staat », België of Griekenland, al naar het zinsverband vereist;

c) omvat het woord « persoon » elke natuurlijke persoon en elke vennootschap;

d) betekent het woord « vennootschap » elke rechtspersoon of elk ander lichaam dat als zodanig in de Staat waarvan het een verblijfhouder is, belastbaar is ter zake van zijn inkomen;

e) betekennen de uitdrukkingen « onderneming van een overeenkomstsluitende Staat » en « onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat », onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat;

f) betekent de uitdrukking « bevoegde autoriteit » :

(1) in België, de autoriteit die volgens de nationale wetgeving bevoegd is en

(2) in Griekenland, de Minister van Financiën of zijn aangevaardigde.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van de Overeenkomst uitmaken.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat » iedere persoon van wie het inkomen, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van paragraaf 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, gelden de volgende regels :

a) hij wordt geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwste zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b) indien niet kan worden bepaald in welke overeenkomstsluitende Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c) indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is;

d) indien hij onderdaan is van beide overeenkomstsluitende Staten of van geen van beide, zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming regelen.

3. Indien een vennootschap ingevolge de bepaling van paragraaf 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van haar werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking « vaste inrichting » een vaste bedrijfsinrichting waarin de onderneming haar werkzaamheden geheel of gedeeltelijk uitoefent.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier;
- f) une mine, une carrière ou tout autre lieu d'exploitation de ressources naturelles;
- g) un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse douze mois.

3. On ne considère pas qu'il y a établissement stable si :

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée, pour l'entreprise, aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités analogues qui ont un caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une entreprise d'un Etat contractant, sans tomber dans le champ d'application des paragraphes 2 et 4, se borne à donner en location, affermage ou concession dans l'autre Etat contractant, des installations quelconques, du matériel ou des biens et droits visés à l'article 12, paragraphe 3.

4. Une personne — autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 5 — qui agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant est considérée comme constituant un établissement stable de l'entreprise dans le premier Etat si elle y conclut habituellement des contrats au nom de celle-ci, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de marchandises pour cette entreprise.

5. On ne considère pas qu'une entreprise d'un Etat contractant a un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

6. Le fait qu'une société résidente d'un Etat contractant contrôle — ou est contrôlée par — une société résidente de l'autre Etat contractant ou une société qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

III. Imposition des revenus

Article 6

Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

2. L'expression « biens immobiliers » est définie conformément au droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres richesses du sol; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

2. De uitdrukking « vaste inrichting » omvat in het bijzonder :

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats;
- f) een mijn, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden geëxploiteerd;
- g) de uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.

3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht indien :

a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

b) een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

c) een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e) een vaste bedrijfsinrichting ten behoeve van de onderneming wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamedoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;

f) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, die niet onder de toepassing van de paragrafen 2 en 4 valt, zich ertoe beperkt in de andere overeenkomstsluitende Staat of andere inrichting, materieel of goederen en rechten als bedoeld in artikel 12, paragraaf 3, te verhuren, te verpachten of het recht van gebruik daarvan af te staan.

4. Een persoon -niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van paragraaf 5, die in een overeenkomstsluitende Staat voor een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaam is, wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting van de onderneming beschouwd, indien hij aldaar gewoonlijk namens de onderneming overeenkomsten afsluit, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen voor de onderneming.

5. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

6. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat een vennootschap beheert of door een vennootschap wordt beheerd die verblijfhouder is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

III. Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten uit onroerende goederen zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de goederen zijn gelegen.

2. De uitdrukking « onroerende goederen » heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbouwbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtengebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. La disposition du paragraphe 1 s'applique aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sans préjudice de l'application du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses raisonnables de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. A défaut de comptabilité régulière ou d'autres éléments probants permettant de déterminer le montant des bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant, qui est imputable à son établissement stable situé dans l'autre Etat, l'impôt peut notamment être établi dans cet autre Etat conformément à sa propre législation, compte tenu des bénéfices normaux d'entreprises du même Etat se livrant à la même activité ou à des activités analogues dans des conditions identiques ou analogues.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait que cet établissement stable a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices d'une entreprise comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de cette convention, les dispositions du présent article ne font pas obstacle à l'application des dispositions de ces autres articles pour la taxation de ces éléments de revenu.

Article 8

Entreprises de navigation maritime ou aérienne

1. Par dérogation à l'article 7, paragraphes 1 à 6 :

a) les revenus provenant de l'exploitation de navires en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant sur le territoire duquel ces navires sont immatriculés ou par lequel ils ont été munis de lettres de mer;

b) les revenus provenant de l'exploitation d'aéronefs en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

2. Si le siège de la direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est réputé situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

Article 9

Entreprises interdépendantes

Lorsque :

une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

3. De bepaling van paragraaf 1 is van toepassing op inkomenst verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreeks genot, uit de verhuring of verpachting, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomenst uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomenst uit onroerende goederen gebezigt voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winsten van ondernemingen

1. Winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, zijn de winsten van de onderneming in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onverminderd de toepassing van paragraaf 3 worden, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winsten toegerekend die zij zou kunnen behalen indien zij een onafhankelijke en zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

3. Bij het bepalen van de winsten van een vaste inrichting worden als aftrek toegelaten kosten die zijn gemaakt ten behoeve van de vaste inrichting, daaronder begrepen redelijke kosten van leiding en algemene beheerskosten, aldus gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Bij gebrek aan een regelmatige boekhouding of andere afdoende gegevens die het mogelijk maken het bedrag te bepalen van de winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, dat aan haar vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat kan worden toegerekend, mag de belasting in die andere Staat volgens diens wetgeving worden gevestigd, onder meer met inachtneming van de normale winsten van ondernemingen van die Staat, die dezelfde of gelijksortige werkzaamheden onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden uitoefenen.

5. Geen winsten worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen worden de winsten die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, ieder jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om anders te handelen.

7. Indien in de winsten inkomenstbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, beletten de bepalingen van dit artikel geenszins de toepassing van die andere artikelen voor de belastingheffing van die inkomenstbestanddelen.

Artikel 8

Winsten van ondernemingen van zee- en luchtscheepvaart

In afwijking van artikel 7, paragrafen 1 tot 6 :

a) zijn de winsten uit de exploitatie van schepen in internationaal verkeer belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat, op wiens grondgebied de schepen zijn teboekgesteld of door wie zij van zeebrieven zijn voorzien;

b) zijn winsten uit de exploitatie van luchtvaartuigen in internationaal verkeer belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat, waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waarin de thuishaven van het schip is gelegen of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip verblijfhouder is.

Artikel 9

Onderling afhankelijke ondernemingen

Indien :

een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deeltneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions acceptées ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient conclues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes attribués par une société résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes peuvent être imposés dans l'Etat contractant dont la société qui attribue les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 15 p.c. du montant brut des dividendes, lorsqu'il s'agit de dividendes attribués par une société résidente de la Belgique;

b) 25 p.c. du montant brut des dividendes, lorsqu'il s'agit de dividendes attribués par une société résidente de la Grèce.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Le paragraphe 2 ne peut avoir pour effet de limiter :

1° l'imposition d'une société résidente d'un Etat contractant sur les bénéfices qui servent au paiement de ses dividendes;

2° l'imposition d'une société résidente de la Belgique en cas de rachat de ses propres actions ou parts ou à l'occasion du partage de son avoir social.

4. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de fondateurs ou autres parts bénéficiaires, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

Ce terme désigne également les revenus — même attribués sous la forme d'intérêts — imposables au titre de revenus de capitaux investis par les associés dans les sociétés autres que les sociétés par actions, résidentes de la Belgique.

5. Le paragraphe 2 ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables; celles-ci ne font pas obstacle à la perception des impôts dus à la source sur ces dividendes conformément à la législation de cet autre Etat contractant.

6. Lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut, sauf dans le cas visé au paragraphe 5, percevoir aucun impôt sur les dividendes attribués par cette société à un résident du premier Etat, ni aucun impôt au titre d'imposition complémentaire des bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes distribués ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et attribués à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 10 p.c. du montant des intérêts, lorsqu'il s'agit d'intérêts provenant de Belgique et attribués à un résident de la Grèce;

en in het ene of in het andere geval tussen de twee ondernemingen in hun handels- of financiële betrekkingen, voorwaarden zijn aanvaard of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen winsten, welke zonder deze voorwaarden door een van de ondernemingen zouden zijn behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet zijn behaald, worden begrepen in de winsten van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden toegekend door een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

2. Die dividenden mogen nochtans in de overeenkomstsluitende Staat, waarvan de vennootschap die de dividenden toekent verblijfhouder is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan :

a) 15 t.h. van het brutobedrag van de dividenden, wanneer het gaat om dividenden toegekend door een vennootschap die verblijfhouder is van België;

b) 25 t.h. van het brutobedrag van de dividenden, wanneer het gaat om dividenden toegekend door een vennootschap die verblijfhouder is van Griekenland.

De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten regelen in onderling overeenstemming de wijze van toepassing van deze beperking.

3. Paragraaf 2 kan niet ten gevolge hebben een beperking te stellen aan :

1° de belastingheffing van de vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald;

2° de belastingheffing van een vennootschap die verblijfhouder is van België in geval van inkopen van eigen aandelen of delen of naar aanleiding van de verdeling van het maatschappelijk vermogen.

4. Het woord « dividenden » betekent in dit artikel inkomsten uit aandelen, genotsaandelen of -rechten, oprichtersaandelen of andere winstaandelen, alsmede inkomsten van andere maatschappelijke delen, die volgens de belastingwetgeving van de Staat, waarvan de uitkerende vennootschap verblijfhouder is, op dezelfde wijze als inkomsten van aandelen worden belast.

Het woord « dividenden » omvat eveneens inkomsten — zelfs toegekend in de vorm van interesses — die belastbaar zijn als inkomsten van belegde kapitalen van vennooten in andere vennootschappen dan op aandelen, die verblijfhouder van België zijn.

5. Paragraaf 2 is niet van toepassing indien de genietier van de dividenden, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden toekent verblijfhouder is, een vaste inrichting heeft waarmee de participatie die de dividenden oplevert wezenlijk is verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; zij vormen geen beletsel voor de heffing van de belasting bij de bron op die dividenden, volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat.

6. Indien een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat, winsten of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat, behalve in een geval als bedoeld in paragraaf 5, geen belasting heffen van de dividenden, door die vennootschap toegekend aan een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat, noch de niet uitgekeerde winsten van de vennootschap onderwerpen aan een bijkomende belasting, zelfs indien de uitgekeerde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten herkomstig uit de andere Staat.

Artikel 11

Interest

1. Interest herkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat is in die andere Staat belastbaar.

2. Die interest mag nochtans in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij herkomstig is, volgens de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan :

a) 10 t.h. van het bedrag van de interest, wanneer het gaat om interest herkomstig uit België en toegekend aan een verblijfhouder van Griekenland;

b) 15 p.c. du montant des intérêts, lorsqu'il s'agit d'intérêts provenant de Grèce et attribués à un résident de la Belgique.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics, des obligations d'emprunts, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, et des créances ou dépôts de toute nature, ainsi que les lots d'emprunts et tous autres produits soumis au même régime que les revenus de sommes prêtées ou déposées par la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus. Ce terme ne comprend pas les intérêts assimilés à des dividendes par l'article 10, paragraphe 4, alinéa 2.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent ceux-ci un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance ou le dépôt générateur de ces revenus. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et qui supporte comme telle la charge de ceux-ci, ces intérêts sont réputés provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou déposant ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts attribués, compte tenu de la créance ou du dépôt pour lequel ils sont versés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier ou déposant en l'absence de pareilles relations, la limitation de taux prévue au paragraphe 2 ne s'applique qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des intérêts est imposable, conformément à sa législation nationale, dans l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et attribuées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances peuvent être imposées dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 p.c. de leur montant brut.

Les autorités compétentes des deux Etats s'entendent sur les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ne constituant pas un bien immobilier visé à l'article 6 et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où elles proviennent un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur des redevances. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

b) 15 t.h. van het bedrag van de interest, wanneer het gaat om interest herkomstig uit Griekenland en toegekend aan een verblijfhouder van België.

De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze beperking.

3. Het woord « interest » betekent in dit artikel inkomen van overheidsfondsen, van leningobligaties met of zonder hypothecaire waarborg of recht van deelname in de winsten, en van schuldvorderingen of deposito's van allerlei aard, alsmede loten van leningen en alle andere opbrengsten die volgens de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomen herkomstig zijn, op dezelfde wijze worden belast als inkomen van geleende of gedeponeerde gelden. Het omvat niet interest die met dividend wordt gelijkgesteld door artikel 10, paragraaf 4, lid 2.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de genietier van de interest, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest herkomstig is, een vaste inrichting heeft waarmede de schuldvordering of het deposito, die de interest opleveren, wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat herkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien nochtans de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de tenter die de interest voortbrengt werd aangegaan en die de last van die interest als zodanig draagt, wordt die interest geacht herkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of deponent of tussen hen beiden en derden, het bedrag van de toegekende interest, gelet op de schuldvordering of het deposito waarvoor hij verschuldigd is, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser of deponent zou zijn overeengekomen, is de tariefbeperking volgens paragraaf 2 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval is het daarboven uitgaande deel van de interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest herkomstig is belastbaar volgens diens nationale wetgeving.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's herkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn in die andere Staat belastbaar.

2. Die royalty's mogen nochtans in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij herkomstig zijn, volgens de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 5 t.h. van het brutobedrag van de royalty's.

De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze beperking.

3. Het woord « royalty's » betekent in dit artikel betalingen van elke aard als vergoeding voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, films daaronder begrepen, van eer, octrooi, van een fabrieks- of handelsmerk, van een ontwerp of model, van een plan, van een geheim recept of werkwijze, dan wel voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een rijverheids-, handels-, of wetenschappelijke uitrusting die geen onroerend goed is als bedoeld in artikel 6, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van rijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de genietier van de royalty's, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's herkomstig zijn, een vaste inrichting heeft waarmede het recht of het goed, die de royalty's opleveren, wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte comme telle la charge de celles-ci, ces redevances sont réputées provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances attribuées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont versées, excède le montant normal dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, la limitation de taux prévue au paragraphe 2 ne s'applique qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des redevances est imposable, conformément à sa législation nationale, dans l'Etat contractant d'où proviennent les redevances.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains provenant de l'aliénation des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant ou de biens mobiliers constitutifs d'une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession libérale, y compris de tels gains provenant de l'aliénation globale de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat. Les règles prévues à l'article 7, paragraphes 2 et 3, s'appliquent à la détermination du montant de ces gains.

Toutefois, les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ainsi que des biens mobiliers affectés à leur exploitation, sont imposables dans l'Etat contractant où les revenus provenant de l'exploitation de ces navires ou aéronefs sont imposables en vertu de l'article 8.

3. Les gains provenant de l'aliénation de tous autres biens, y compris une participation — ne faisant pas partie de l'actif d'un établissement stable visé au paragraphe 2, alinéa 1er — dans une entreprise exploitée par une société par actions, ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Professions libérales

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base, les revenus sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables aux activités exercées à l'intervention de ladite base fixe.

2. L'expression « professions libérales » comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 17, b, 18, 19, paragraphes 1 et 2, 20 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstslijtende Staat herkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien nochtans de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstslijtende Staat is of niet, in een overeenkomstslijtende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de Overeenkomst welke tot de betaling van de royalty's aanleiding geeft werd aangegaan en die de last van de royalty's als zodanig draagt, worden die royalty's geacht herkomstig te zijn uit de overeenkomstslijtende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

6. Indien ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de genietier of tussen hen beiden en derden het bedrag van de toegekende royalty's, gelet op de prestatie waarvoor zij worden gestort, hoger is dan het normale bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de genietier zou zijn overeengekomen, is de tariefbeperking volgens paragraaf 2 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval is het daarboven uitgaande deel van de royalty's in de overeenkomstslijtende Staat waaruit de royalty's herkomstig zijn belastbaar volgens diens nationale wetgeving.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Winsten verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen, als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, zijn belastbaar in de overeenkomstslijtende Staat waarin die goederen zijn gelegen.

2. Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende zaken, deel uitmakende van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstslijtende Staat in de andere overeenkomstslijtende Staat heeft, of van roerende zaken behorende tot een vaste basis die een verblijfhouder van een overeenkomstslijtende Staat in de andere overeenkomstslijtende Staat voor de uitoefening van een vrij beroep tot zijn beschikking heeft, daaronder begrepen winsten verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van de vaste basis, zijn in die andere staat belastbaar. De regels van artikel 7, paragrafen 2 en 3, zijn van toepassing bij het bepalen van het bedrag van die winsten.

Winsten verkregen uit de vervreemding van schepen en luchtaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer, alsmede van roerende zaken die voor de exploitatie daarvan worden gebezield, zijn nochtans belastbaar in de overeenkomstslijtende Staat waarin de inkomsten uit de exploitatie van de schepen en luchtaartuigen belastbaar zijn volgens artikel 8.

3. Winsten verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken daaronder begrepen een participatie — welche geen deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting als bedoeld in paragraaf 2, lid 1 — in een onderneming die wordt gedreven door een vermoedelijk op aandelen, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstslijtende Staat waarvan de vervreemde verblijfhouder is.

Artikel 14

Vrije beroepen

1. Inkomsten verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstslijtende Staat uit de uitoefening van een vrij beroep of andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die verblijfhouder in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden gereed over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, zijn de inkomsten in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij kunnen worden toegerekend aan de werkzaamheden welke met behulp van die vaste basis worden uitgevoerd.

2. De uitdrukking « vrij beroep » omvat met name zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 17, b, 18, 19, paragrafen 1 en 2, 20 en 21, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstslijtende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstslijtende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, zijn de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat belastbaar.

2. Par dérogation au paragraphe 1 et sous la réserve y mentionnée, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié non visé au paragraphe 3, exercé dans l'autre Etat contractant, ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) elles rétribuent l'activité exercée dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes — y compris la durée des interruptions normales du travail — n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile;

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat; et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée comme telle par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Par dérogation au paragraphe 1, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé :

a) à bord d'un navire exploité en trafic international, sont imposables dans l'Etat auquel l'article 8, paragraphe 1, a, attribue le droit de taxation des revenus tirés de cette exploitation par l'employeur;

b) à bord d'un aéronef exploité en trafic international, sont considérées comme se rapportant à une activité exercée dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise et sont imposables dans cet Etat.

Article 16

Administrateurs et commissaires de sociétés par actions

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un autre organe analogue d'une société par actions, résidente de l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

Cette disposition s'applique également aux rémunérations d'un associé commandité d'une société en commandite par actions, résidente de la Belgique.

2. Les rémunérations allouées à une personne visée au paragraphe 1 par un établissement stable situé dans l'Etat contractant autre que celui dont la société est un résident, pour l'exercice d'une activité journalière exercée dans cet établissement, sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17

Artistes ou sportifs indépendants et activités connexes

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15 :

a) les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs retirent de leurs activités personnelles indépendantes en cette qualité sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées;

b) la règle énoncée sub a s'applique également aux revenus des activités personnelles exercées à titre indépendant ou dans un emploi salarié, par toute personne contribuant à l'organisation ou à l'exécution desdites prestations des professionnels du spectacle ou du sport.

Article 18

Pensions

Sous réserve des dispositions de l'article 19, paragraphes 1 et 2, les pensions et autres rémunérations similaires, versées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19

Rémunérations et pensions publiques

1. Les rémunérations, y compris les pensions, versées par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement, soit par prélevement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique n'ayant pas la nationalité de l'autre Etat contractant, au titre de services rendus au premier Etat ou à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, sont imposables dans ce premier Etat.

2. In afwijking van paragraaf 1 en onder het aldaar vermelde voorbehoud zijn beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

a) de beloningen werkzaamheden vergelden, die in de andere Staat werden uitgeoefend tijdens een tijdvak of tijdvakken welke — met inbegrip van de gewone arbeidsonderbrekingen — gedurende het kalenderjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan;

b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen verblijfhouder van de andere Staat is, en

c) de last van de beloningen als zodanig niet wordt gedragen door een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. In afwijking van paragraaf 1 :

a) zijn beloningen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip in internationaal verkeer belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat, die volgens artikel 8, paragraaf 1, a, het recht heeft belasting te heffen op de winsten door de werkgever behaald uit de exploitatie van het schip;

b) worden beloningen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een luchtvartuig in internationaal verkeer geacht betrekking te hebben op werkzaamheden uitgeoefend in de overeenkomstsluitende Staat, waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen en zijn ze in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Beheerders en commissarissen van vennootschappen op aandelen

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke uitkeringen, door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat verkregen in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van toezicht, of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap op aandelen, die verblijfhouder is van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

Deze bepaling is ook van toepassing op de beloningen van een gecommandeerde vennoot van een vennootschap bij wijze van geldschietering op aandelen die verblijfhouder is van België.

2. De beloningen, die door een vaste inrichting, gelegen in de andere overeenkomstsluitende Staat dan die waarvan de vennootschap verblijfhouder is, aan een persoon als bedoeld in paragraaf 1, worden toegekend voor de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden in die inrichting, zijn in die andere Staat belastbaar.

Artikel 17

Zelfstandige artiesten en sportbeoefenaars en verwante werkzaamheden

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 :

a) zijn inkomsten, welke beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisieartiesten en musici, alsmede sportbeoefenaars, als zodanig verkrijgen uit hun persoonlijke zelfstandige werkzaamheden, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de werkzaamheden worden verricht;

b) is de regel van littera a ook van toepassing op inkomsten uit persoonlijke werkzaamheden, welke zelfstandig dan wel in een dienstbetrekking worden verricht door elke persoon die medewerkt aan de organisatie of de uitvoering van die prestaties door beroepsartiesten en sportbeoefenaars.

Artikel 18

Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragrafen 1 en 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald aan een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 19

Openbare beloningen en pensioenen

1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plattelijke gemeenschap daarvan, ofwel rechtstreeks ofwel uit door hen in het leven geroepen fondsen betaald aan een natuurlijke persoon die geen onderdaan is van de andere overeenkomstsluitende Staat, ter zake van diensten bewezen aan de eerstbedoelde Staat of aan een staatkundig onderdeel of een plattelijke gemeenschap daarvan, zijn in die eerstbedoelde Staat belastbaar.

2. Les pensions et toutes autres allocations, périodiques ou non, payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant, par cet Etat, par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou par une personne morale ressortissant à son droit public, sont imposables dans cet Etat.

3. Le paragraphe 1 ne s'applique pas aux rémunérations ou pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par l'un des Etats contractants ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20 Professeurs

Les rémunérations quelconques des professeurs et autres membres du personnel enseignant, résidents d'un Etat contractant, qui séjournent temporairement dans l'autre Etat contractant pour y enseigner ou s'y livrer à des recherches scientifiques, pendant une période n'excédant pas deux ans, dans une université ou dans une autre institution d'enseignement ou de recherche scientifique sans but lucratif, officiellement reconnue, ne sont imposables que dans le premier Etat.

Article 21

Etudiants, apprentis ou stagiaires

Un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était auparavant, un résident d'un Etat contractant et qui séjourne temporairement dans l'autre Etat contractant à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, n'est pas imposable dans cet autre Etat :

— sur les sommes qu'il reçoit de sources situées en dehors de cet autre Etat pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation;

— sur les rémunérations qu'il perçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans cet autre Etat,

à condition que l'ensemble desdites sommes et rémunérations n'excède pas pour une année d'imposition 120 000 francs belges ou l'équivalent de cette somme en monnaie grecque au cours officiel du change.

Article 22

Revenus non expressément mentionnés

Un résident d'un Etat contractant n'est pas imposable dans l'autre Etat contractant sur les éléments de son revenu qui ne sont pas expressément mentionnés dans les articles précédents si, suivant la législation du premier Etat, il y est imposable sur ces éléments de revenus.

Toutefois, si ces éléments de revenu sont compris dans les revenus imputables à un établissement stable ou à une base fixe, exploité dans cet autre Etat par ledit résident, ils sont imposables dans cet autre Etat.

IV. Dispositions préventives de la double imposition

Article 23

1. Lorsqu'un résident de la Grèce reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la Convention, sont imposables en Belgique, la Grèce déduit de l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique. Cette déduction s'effectue suivant les modalités prévues par la législation grecque relatives à l'imputation des impôts étrangers sur l'impôt grec; elle ne peut excéder la fraction de l'impôt grec, calculé avant la déduction, qui correspond aux revenus imposables en Belgique.

2. En ce qui concerne les résidents de la Belgique, la double imposition est évitée comme suit :

a) les revenus imposables en Grèce conformément à cette convention — à l'exclusion des revenus visés sub c, e et f — sont exemptés d'impôt belge. Cette exonération ne limite pas le droit de la Belgique d'appliquer, pour le calcul de l'impôt dû sur les autres revenus d'un tel résident, le même taux que si les revenus susvisés n'avaient pas été exemptés;

b) lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise de la Belgique dans un établissement stable situé en Grèce ont été effectivement déduites des bénéfices

2. Pensioenen en alle andere al dan niet periodieke uitkeringen tot uitvoering van de sociale wetgeving van een van de overeenkomstsluitende Staten betaald door die Staat, door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap of door een rechts-persoon naar publiek recht daarvan, zijn in die Staat belastbaar.

3. Paragraaf 1 is niet van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten verricht in verband met enig handels- of rijverkeersbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat, door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20 Leraren

Alle beloningen van hogleraren en andere leden van het onderwijsend personeel, die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat en tijdelijk in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijven om aldaar gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of wetenschappelijk onderzoek te verrichten aan een universiteit of een andere officieel erkende onderwijsinrichting of wetenschappelijke instelling zonder winstoogmerken, zijn slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

Artikel 21

Studenten, leerlingen en stagiairs

Een student, een leerling of een voor een beroep of bedrijf opgeleid wordende persoon, die verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of vroeger was en die in de andere overeenkomstsluitende Staat tijdelijk verblijft uitsluitend voor zijn studie of opleiding is in die andere Staat niet belastbaar ter zake van :

— betalingen die hem ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding worden gedaan uit bronnen buiten die andere Staat;

— beloningen die hij ontvangt uit hoofde van een in die andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking,

op voorwaarde dat het totale bedrag van die betalingen en beloningen voor een aanslagjaar niet hoger is dan 120 000 Belgische franken of de tegenwaarde daarvan in Griekse munt tegen de officiële wisselkoers.

Artikel 22

Niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten

Een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is in de andere overeenkomstsluitende Staat niet belastbaar ter zake van bestanddelen van zijn inkomen die niet uitdrukkelijk in de voorgaande artikelen zijn vermeld, indien hij volgens de wetgeving van de eerstbedoelde Staat aldaar belastbaar is ter zake van die bestanddelen van het inkomen.

Die bestanddelen van het inkomen zijn nochtans in de andere Staat belastbaar, indien zij begrepen zijn in inkomsten die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting of een vaste basis welke door die verblijfhouder in de andere Staat wordt geëxploiteerd.

IV. Bepalingen tot voorkoming van dubbele belasting

Artikel 23

1. Indien een verblijfhouder van Griekenland inkomsten verkrijgt die volgens de bepalingen van de Overeenkomst in België belastbaar zijn, verleent Griekenland een vermindering op de belasting over de inkomsten van die verblijfhouder tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde inkomstenbelasting. Die vermindering wordt toegepast op de wijze als bepaald door de Griekse wetgeving met betrekking tot de verrekening van buitenlandse belastingen met de Griekse belasting; zij kan niet hoger zijn dan dat deel van de Griekse belasting, zoals deze is berekend voor het verlenen van de vermindering, dat overeenstemt met de in België belastbare inkomsten.

2. Met betrekking tot verblijfhouders van België wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen :

a) inkomsten die volgens deze Overeenkomst in Griekenland belastbaar zijn — met uitzondering van inkomsten als bedoeld sub c, e en f, — zijn in België vrijgesteld van belastingen. Die vrijstelling beperkt niet het recht van België om, voor de berekening van de belasting over de overige inkomsten van zulk een verblijfhouder, hetzelfde tarief toe te passen alsof die inkomsten niet waren vrijgesteld;

b) indien volgens de Belgische wetgeving verliezen, welke een onderneming van België in een in Griekenland gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onder-

de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue sub a ne s'applique pas aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, mais ont été exemptés d'impôt en Grèce en raison de leur compensation avec lesdites pertes,

c) sous réserve des dispositions prévues sub e et f, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus imposables en Grèce en vertu de l'article 10, paragraphe 2, de l'article 11, paragraphes 2 et 6, ou de l'article 12, paragraphes 2 et 6, la Belgique accorde une déduction correspondant à la quotité forfaitaire d'impôt grec, déterminée dans les conditions et aux taux prévus par la législation belge;

d) par dérogation aux dispositions de sa législation nationale, la Belgique accorde les déductions prévues sub c également à raison des revenus visés à ce paragraphe qui sont imposables en Grèce en vertu de la convention et des dispositions générales de la législation hellénique, lorsqu'ils y sont temporairement exemptés d'impôt par des dispositions légales particulières tendant à favoriser les investissements utiles au développement de l'économie nationale de la Grèce;

e) lorsqu'une société résidente de la Belgique a la propriété d'actions ou parts d'une société par actions résidente de la Grèce, et soumise dans cet Etat à l'impôt visé à l'article 2, paragraphe 2, B-b, les dividendes qui lui sont attribués par cette dernière société sont exemptés en Belgique de l'impôt visé à l'article 2, paragraphe 3, A-b, dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient résidentes de la Belgique. Cette disposition n'exclut pas le prélèvement sur ces dividendes du précompte mobilier exigible suivant la législation belge;

f) lorsqu'une société résidente de la Belgique a eu, pendant toute la durée de l'exercice social d'une société par actions résidente de la Grèce et soumise dans cet Etat à l'impôt sur le revenu des personnes morales, la propriété exclusive d'actions ou parts de cette dernière société, elle est également exemptée du précompte mobilier exigible, suivant la législation belge, sur les dividendes de ces actions ou parts, à la condition d'en faire la demande par écrit au plus tard dans le délai prescrit pour la remise de sa déclaration annuelle, étant entendu que lors de la redistribution à ses propres actionnaires de ces dividendes non soumis au précompte mobilier, ceux-ci ne pourront être déduits des dividendes distribués passibles du précompte mobilier. Cette disposition n'est pas applicable lorsque la première société a valablement opté pour l'imposition de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

V. Dispositions spéciales

Article 24

Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

2. Le terme « nationaux » désigne :

- a) toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité d'un Etat contractant;
- b) toutes les sociétés constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

3. Les apatrides ne sont soumis dans un Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet Etat se trouvant dans la même situation.

4. Les personnes physiques résidentes d'un Etat contractant qui sont imposables dans l'autre Etat, y bénéficient — pour l'assiette des impôts calculés, conformément à la législation de cet autre Etat, à des taux progressifs ou sur une base diminuée d'abattements — des exemptions, abattements à la base, déductions ou autres avantages, qui sont accordés, en raison de leurs charges de famille, aux nationaux — personnes physiques — de cet autre Etat qui en sont des résidents.

neming in België werkelijk in mindering van de winsten werden gebracht, is de vrijstelling volgens a) niet van toepassing op de winsten van andere belastbare tijdperken, die aan die inrichting kunnen worden toegekend maar in Griekenland van belastingen werden vrijgesteld wegens hun compensatie met die verliezen;

c) indien een verblijfhouder van België inkomen verkrijgt die in Griekenland belastbaar zijn volgens artikel 10, paragraaf 2, artikel 11, paragrafen 2 en 6, en artikel 12, paragrafen 2 en 6, verleent België, onder voorbehoud van de bepalingen onder e) en f), een vermindering die overeenstemt met het forfaitair gedeelte van Griekse belasting bepaald op de voorwaarden en volgens het tarief van de Belgische wetgeving;

d) in afwijking van de bepalingen van zijn nationale wetgeving verleent België de vermindering onder c) uit hoofde van de in dat lid bedoelde inkomen die volgens de Overeenkomst en de algemene bepalingen van de Griekse wetgeving in Griekenland belastbaar zijn, ook indien zij aldaar tijdelijk van belastingen zijn vrijgesteld door bijzondere wetsbepalingen ter bevordering van de investeringen die bijdragen tot de ontwikkeling van de nationale economie van Griekenland;

e) indien een vennootschap, verblijfhouder van België, aandelen of delen in eigendom bezit van een aandelenvennootschap, die verblijfhouder is van Griekenland en aldaar aan de in artikel 2, paragraaf 3, B-b, bedoelde belasting is onderworpen, worden de dividenden die haar door de laatstvermelde vennootschap worden toegekend, in België van de in artikel 2, paragraaf 3, A-b, bedoelde belasting vrijgesteld voor zover die vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen verblijfhouder van België waren geweest. Deze bepaling belet niet dat van die dividenden de roerende voorheffing wordt geheven welke volgens de Belgische wetgeving verschuldigd is;

f) indien een vennootschap, verblijfhouder van België, gedurende het ganse boekjaar van een aandelenvennootschap, die verblijfhouder is van Griekenland en aldaar aan de belasting op het inkomen van rechtspersonen is onderworpen, aandelen of delen van deze laatste vennootschap in uitsluitende eigendom heeft bezeten, wordt zij eveneens vrijgesteld van de roerende voorheffing welke volgens de Belgische wetgeving op de dividenden van die aandelen of delen is verschuldigd, op voorwaarde dat zij zulks schriftelijk aanvraagt binnen de termijn waarin haar jaarlijkse aangifte moet worden ingediend; bij de wederuitkering van die van roerende voorheffing vrijgestelde dividenden aan haar eigen aandeelhouders, mogen de dividenden niet in mindering worden gebracht van de aan de roerende voorheffing te onderwerpen uitgekeerde dividenden. Deze bepaling is niet van toepassing als de eerste vennootschap op geldige wijze de aanslag van haar winsten in de personenbelasting heeft gekozen.

V. Bijzondere bepalingen

Artikel 24

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of drukkender is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. De uitdrukking « onderdanen » betekent :

- a) alle natuurlijke personen, die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten ;
- b) alle vennootschappen opgericht overeenkomstig de wetgeving die van kracht is in een overeenkomstsluitende Staat.

3. Staatlozen worden in een overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of drukkender is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

4. Natuurlijke personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat en die in de andere Staat belastbaar zijn, genieten aldaar — voor de vestiging van de belastingen welke volgens de wetgeving van die andere Staat worden berekend tegen progressieve tarieven of op een met aftrekken verminderde grondslag — de vrijstellingen, aftrekken, verminderingen en tegemoetkomingen, die uit hoofde van gezinslasten worden verleend aan de onderdanen — natuurlijke personen — van die andere Staat, die daarvan verblijfhouder zijn.

5. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité.

Cette disposition ne fait pas obstacle à ce que les bénéfices imputables à l'établissement stable dont dispose dans un Etat contractant une société résidente de l'autre Etat contractant ou un autre groupement de personnes ayant son siège de direction effective dans cet autre Etat, soient imposés globalement dans le premier Etat au taux fixé par sa législation nationale, à condition que celul-ci n'excède pas le taux maximum de l'impôt applicable à l'ensemble ou à une fraction des bénéfices des sociétés résidentes de ce premier Etat.

6. Sauf en cas d'application de l'article 9, les intérêts, redevances et autres frais payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

7. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

8. Le terme « imposition » désigne, dans le présent article, les impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25 Procédure amiable

1. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par chacun des deux Etats entraînent ou entraîneront pour lui une double imposition non conforme à la présente Convention, il peut, indépendamment des voies et délais de recours prévus par la législation nationale de ces Etats, adresser à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont il est un résident une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Cette demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la notification ou de la perception à la source de la seconde imposition.

2. L'autorité compétente visée au paragraphe 1 s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une double imposition non conforme à la Convention.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peut donner lieu l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants se concercent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette Convention.

Article 26 Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la Convention et pour éviter l'évasion fiscale en ce qui concerne les impôts visés par celle-ci.

Tout renseignement ainsi obtenu doit être tenu secret; il ne peut être communiqué, en dehors du contribuable ou de son mandataire, qu'aux personnes ou autorités chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts visés par la présente Convention et des réclamations et recours y relatifs, ainsi qu'aux autorités judiciaires en vue de poursuites pénales.

5. De la belastingheffing van een vaste inrichting, die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling belet niet dat de winsten, welke kunnen worden toegekend aan de in een overeenkomstsluitende Staat gelegen vaste inrichting waarover een vennootschap, die verblijfhouder is van de andere overeenkomstsluitende Staat, of een andere vereniging van personen, waarvan de plaats van werkelijke leiding in die andere Staat is gelegen, de beschikking heeft, in de eerstbedoelde Staat gezamenlijk worden belast tegen het tarief dat door zijn nationale wetgeving is vastgesteld, op voorwaarde dat dit tarief niet hoger is dan het maximumtarief van de belasting welke van toepassing is op het geheel of op een deel van de winsten van vennootschappen die verblijfhouder zijn van de eerstbedoelde Staat.

6. Behoudens het geval van toepassing van artikel 9 kunnen interest, royalty's en andere onkosten, die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, voor de vaststelling van de belastbare winsten van die onderneming in mindering worden gebracht op dezelfde voorwaarden, alsof zij aan een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald.

7. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele onmiddellijk of middellijk in het bezit is van, of wordt beheert door één of meer verblijfhouders van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of drukker is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

8. In dit artikel betekent de uitdrukking « belastingheffing » belastingen van alle aard of benaming.

Artikel 25 Regeling voor onderling overleg

1. Indien een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onvermindert de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, schriftelijk een met redenen omkleed verzoek om herziening van de belastingheffing richten aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat, waarvan hij verblijfhouder is. Dat verzoek moet worden ingediend binnen een termijn van twee jaren vanaf de betrekking of de inhouding bij de bron van de tweede aanslag.

2. De in paragraaf 1 bedoelde bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegronde voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aanleghheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de toepassing van de Overeenkomst, in onderlinge overeenstemming op te lossen.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omrent de bewijzen die de verblijfshouders van elke Staat moeten voorleggen om in de andere Staat de bij deze Overeenkomst vastgestelde belastingvrijstellingen of -verminderingen te genieten.

Artikel 26 Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van de Overeenkomst en om belasting-evasie met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, te vermijden.

Elke aldus bekomen inlichting moet geheim worden gehouden; buiten de belastingplichtige of zijn gevolmachtigde, mag zij slechts worden medegedeeld aan personen of autoriteiten die belast zijn met de vestiging of de invordering van de in de Overeenkomst bedoelde belastingen en met de desbetreffende bezwaarschriften en verhalen, alsmede aan de gerechtelijke autoriteiten met het oog op strafrechtelijke vervolgingen.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des Etats contractants l'obligation :

a) de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) de transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27

Assistance au recouvrement

1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de notifier et de recouvrer en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal, les impôts visés à l'article 2.

2. Sur requête de l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant notifie et recouvre, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables au recouvrement desdits impôts de ce dernier Etat, les créances fiscales visées au paragraphe 1 qui sont exigibles dans le premier Etat. Ces créances ne jouissent d'aucun privilège dans l'Etat requis et celui-ci n'est pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

3. Les requêtes visées au paragraphe 2 sont appuyées d'une copie officielle des titres exécutoires accompagnée, s'il échet, d'une copie officielle des décisions passées en force de chose jugée.

4. En ce qui concerne les créances fiscales qui sont susceptibles de recours, l'autorité compétente d'un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la législation de celui-ci; les dispositions des paragraphes 1 à 3 sont applicables, *mutatis mutandis*, à ces mesures.

5. L'article 26, paragraphe 1, alinéa 2, s'applique également à tout renseignement porté, en exécution du présent article, à la connaissance de l'autorité compétente de l'Etat requis.

6. Les Ministres des Finances des deux Etats contractants ou leurs délégués mandatés à cette fin communiquent directement entre eux aux fins prévues aux articles 25, 26 et 27.

Article 28

Limitation des effets de la Convention

1. Sans préjudice de l'application de l'article 23, paragraphe 2, f, les dispositions de la présente Convention ne limitent pas les droits et avantages que la législation d'un Etat contractant accorde en matière d'impôts visés à l'article 2.

2. Ces dispositions ne portent pas atteinte aux priviléges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques et des postes consulaires en vertu, soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

VI. Dispositions finales

Article 29

Suspension d'effet d'une convention antérieure

A partir du jour où la présente Convention entrera en vigueur et aussi longtemps qu'elle le demeurera, les dispositions de l'accord conclu entre la Belgique et la Grèce, par échange de lettres des 15 et 23 juin 1954, en vue de l'exonération fiscale réciproque des bénéfices réalisés par des entreprises de navigation maritime ou aérienne en trafic international, cesseront de s'appliquer.

Article 30

Entrée en vigueur

1. La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés le plus tôt possible à Bruxelles.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd, dat zij een van de overeenkomstsluitende Staten de verplichting opleggen :

a) administratieve maatregelen te nemen, welke afwijken van zijn eigen wetgeving of van zijn administratieve praktijk of van die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

b) bijzonderheden te verstrekken, die niet verkrijgbaar zouden zijn volgens zijn eigen wetgeving of binnen het raam van zijn normale administratieve praktijk of die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

c) inlichtingen te verstrekken, die een handels-, bedrijfs-, rijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27

Invoerdersbijstand

1. De overeenkomstsluitende Staten nemen op zich elkander wederkerig hulp en bijstand te verlenen voor de betekening en de invordering van de in artikel 2 bedoelde belastingen in hoofdsom, verhogingen, opcentiemen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard.

2. Op verzoekschrift van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat betekent en vordert de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, overeenkomstig de wetten en de regels welke voor de betekening en de invordering van zijn eigen belastingen van toepassing zijn, de in paragraaf 1 bedoelde belastingvorderingen in die in de eerstbedoelde Staat eisbaar zijn. Die vorderingen genieten geen enkel voorrecht en de aangezochte Staat en deze is niet gehouden uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegelaten zijn door de wetten of de regels van de verzoekende Staat.

3. De in paragraaf 2 bedoelde verzoekschriften worden gestaafd met een officieel afschrift van de uitvoerbare titels, eventueel vergezeld van een officieel afschrift van de beslissingen die het gezag van het gewijzigde hebben verworven.

4. Met betrekking tot belastingvorderingen waartegen beroep openstaat, mag de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet; de bepalingen van paragrafen 1 tot 3 zijn mutatis mutandis op die maatregelen van toepassing.

5. Artikel 26, paragraaf 1, lid 2, is mede van toepassing op elke inlichting, die ingevolge dit artikel ter kennis van de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat wordt gebracht.

6. De Ministers van Financiën van beide overeenkomstsluitende Staten of hun daartoe gevoldmachtigde afgevaardigden stellen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding voor de toepassing van de artikelen 25, 26 en 27.

Artikel 28

Beperking van de werking van de Overeenkomst

1. Onverminderd de toepassing van artikel 23, paragraaf 2, f, beperken de bepalingen van deze Overeenkomst op generlei wijze de rechten en tegemoetkomingen die de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat met betrekking tot de in artikel 2 bedoelde belastingen toekent.

2. Die bepalingen tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatische of consulaire posten ontlenen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere akkoorden.

VI. Slotbepalingen

Artikel 29

Schorsing van een vroegere Overeenkomst

Vanaf de dag waarop deze Overeenkomst in werking zal treden en zolang zij van toepassing zal zijn, zullen de bepalingen van het akkoord tussen België en Griekenland tot wederzijdse fiscale vrijstelling van de door de zeescheepvaart- of luchtvartaorderingen in internationaal verkeer verwezenlijkte winsten, gesloten door een uitwisseling van brieven op 15 en 23 juni 1954, ophouden van toepassing te zijn.

Artikel 30

Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst zal worden bekraftigd en de bekraftigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Brussel worden uitgewisseld.

2. La présente Convention entrera en vigueur le quinzième jour suivant celui de l'échange des instruments de ratification et elle s'appliquera :

a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à dater du 1er janvier 1967;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin le 31 décembre 1966 et après cette date.

Article 31
Dénunciation

La présente Convention restera indéfiniment en vigueur; mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année à dater de celle de sa ratification, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention s'appliquera pour la dernière fois :

a) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de cette année;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées normalement au plus tard le 30 décembre de ladite année.

En foi de quoi les plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Athènes, le 24 mai 1968, en double exemplaire, en langue française, en langue néerlandaise et en langue grecque, les trois textes faisant également foi. Le texte en langue française fera foi en cas de divergence entre les textes.

Pour le Royaume de Belgique :

Son Excellence le Comte de Selys Longchamps,
Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire.

Pour le Royaume de Grèce :

Son Excellence Monsieur Panayotis Pipinelis,
Ministre des Affaires étrangères.

Protocole Final

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue ce jour entre la Belgique et la Grèce en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu, les plénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes, qui forment partie intégrante de cette Convention.

1. Définition de l'établissement stable.

Ad article 5, paragraphe 2, g

Cette disposition s'applique, dans les mêmes conditions, à la base qu'une entreprise d'un Etat contractant utiliserait dans l'autre Etat pour y effectuer des études ou recherches ou y préster des services de nature technique ou scientifique, pour autant que ces études ou travaux rentrent dans le cadre de son activité normale.

2. Bénéfices des entreprises.

Ad article 7, paragraphe 1

Lorsque le droit d'imposition des bénéfices d'une entreprise exploitée par une société — autre qu'une société par actions — résidente d'un Etat contractant est attribué à un Etat contractant en vertu de l'article 7, paragraphe 1, aucune disposition de la Convention n'empêche cet Etat d'imposer lesdits bénéfices au nom des associés de cette société.

3. Entreprises de navigation maritime

Ad article 8, paragraphe 1, a

Lorsque les navires immatriculés dans un Etat contractant, ou munis de lettres de mer par celui-ci, sont exploités par une entreprise ayant son siège de direction effective dans l'autre Etat contractant, les revenus visés à cette disposition sont imposables dans cet autre Etat.

2. Deze Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag van de uitwisseling van de bekrachtigingsverkonden en zij zal van toepassing zijn :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld van 1 januari 1967 af;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die op de 31e december 1966 en na die datum eindigen.

Artikel 31
Opzegging

Deze Overeenkomst zal voor onbepaalde tijd in werking blijven; maar elke overeenkomstsluitende Staat kan tot en met de 30e juni van elk kalenderjaar met ingang van het vijfde jaar vanaf het jaar van de bekrachtiging, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatische weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, zal de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

a) op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten die normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld tot de 31e december van dat jaar;

b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die normaal ten laatste op de 30e december van hetzelfde jaar eindigen.

Ten blyke waarvan de Gevolmachtigden van beide Staten deze Overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

Gedaan te Athene op 24 mei 1968 in tweevoud in de Nederlandse, de Franse en de Griekse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. In geval van afwijking tussen de teksten is de Franse tekst doorslaggevend.

Voor het Koninkrijk België :
Zijn Excellentie Graaf de Selys Longchamps,
Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur.

Voor het Koninkrijk Griekenland :
Zijn Excellentie de Heer Panayotis Pipinelis,
Minister van Buitenlandse Zaken.

Slotprotocol

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen, heden tussen België en Griekenland gesloten, zijn de ondergetekende Gevolmachtigden overeengekomen, dat de volgende bepalingen een integrerend deel van die Overeenkomst zullen uitmaken.

1. Bepaling van de vaste verrichting.

Ad artikel 5, paragraaf 2, g.

Deze bepaling is op dezelfde voorwaarden van toepassing op de basis waarvan een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere Staat gebruik zou maken om aldaar werkzaamheden van studie of onderzoek te verrichten of om aldaar diensten van technische of wetenschappelijke aard te verlenen, voor zover die werkzaamheden of dienstverstrekkingen tot de uitoefening van haar normaal bedrijf behoren.

2. Winsten van ondernemingen.

Ad artikel 7, paragraaf 1.

Indien artikel 7, paragraaf 1, aan een overeenkomstsluitende Staat het recht verleent belasting te heffen van de winsten van een onderneming gedreven door een andere venootschap dan op aandelen, die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat, belet geen enkele bepaling van de Overeenkomst die Staat de winsten te beladen op naam van de vennoten van deze venootschap.

3. Ondernemingen van zeescheepvaart.

Ad artikel 8, paragraaf 1, a.

Indien schepen, die in een overeenkomstsluitende Staat zijn teboekgesteld of door die Staat van zeebrieven zijn voorzien, worden geëxploiteerd door een onderneming waarvan de zetel van werkelijke leiding in de andere overeenkomstsluitende Staat is gelegen, zijn de in deze bepaling bedoelde inkomsten in die andere Staat belastbaar.

4. Dividendes.

Ad article 10, paragraphe 2, b

Dans l'éventualité où, par modification à la législation grecque en vigueur à la date de la signature de la Convention, les dividendes visés à l'article 10, paragraphe 2, b, ne viendreraient plus en déduction du revenu global net de la société qui est assujetti à l'impôt grec sur le revenu des personnes morales, les autorités compétentes des deux Etats contractants se concerteraient pour réviser, dans un esprit de réciprocité, le taux maximal prévu audit article 10, paragraphe 2, b.

Fait à Athènes, le 24 mai 1968, en double exemplaire, en langue française, en langue néerlandaise et en langue grecque.

Pour le Royaume de Belgique :
Comte de Selys Longchamps.

Pour le Royaume de Grèce :
Panayotis Pipinelis.

4. Dividenden.

Ad artikel 10, paragraaf 2, b.

In het geval dat, ten gevolge van wijzigingen aan de Griekse wetgeving zoals die op de datum van de ondertekening van de Overeenkomst van kracht is, de in artikel 10, paragraaf 2, b, bedoelde dividenden niet langer in mindering worden gebracht van het totaal netto-inkomen van de vennootschap, dat aan de Griekse belasting op het inkomen van rechtspersonen is onderworpen, zullen de bevoegde autoriteiten van beide overeenkomstsluitende Staten overleg plegen om, in een geest van wederkerigheid, het in artikel 10, paragraaf 2, b, bepaalde maximumtarief te herzien.

Gedaan te Athene, op 24 mei 1968, in tweevoud in de Nederlandse, de Franse en de Griekse taal.

Voor het Koninkrijk België :
Graaf de Selys Longchamps.

Voor het Koninkrijk Griekenland :
Panayotis Pipinella.